

รายงานการวิจัย

ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

The Difference between Learning Strategies
in Japanese Language and English Language

คณะผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล

อาจารย์ลัคนา ชัยศักดิ์เลิศ

อาจารย์สุวิมล นภาพองกุล

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณผลประโยชน์ ปี พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ชื่อโครงการวิจัย : ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ
The Difference between Learning Strategies in Japanese Language
and English Language

คณะผู้วิจัย : ผศ. เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล
อาจารย์ลัดดา ชัยศักดิ์เลิศ
อาจารย์สุวิมล นภาพ่องกุล

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 1535 น.1
วัน เดือน ปี..... 8.ธ.ค. 2558.....

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อหาความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ว่าอะไรคือความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ของทั้งสองภาษา งานวิจัยนี้ได้เก็บข้อมูลที่คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

แบบสอบถามจะถามนักศึกษา หลังจากให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา ผู้วิจัยจะทดลอง (pilot - test) เพื่อหาความความแม่นยำและถูกต้อง (validity)และความน่าเชื่อถือ (reliability) ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจะเป็นการสุ่มสัมภาษณ์หลังจากที่ได้ทำแบบสอบถามแล้ว ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 ถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนภาษาของภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ แบบสอบถามในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย 23 ข้อ ซึ่งถูกออกแบบและดัดแปลงมาจากแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford's taxonomy (1990) เพื่อหากลยุทธ์ในการเรียนคำศัพท์ เช่น กลยุทธ์ในการตัดสินใจ (determination strategies) กลยุทธ์ทางด้านสังคม (social strategies) กลยุทธ์ทางด้านการจำ (memory strategy) กลยุทธ์ทางด้านการรับรู้ (cognitive strategies) และกลยุทธ์ทางด้านการรู้คิด metacognitive strategies ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์นักศึกษาหลังจากที่ได้อ่านบทความของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น หลังจากนั้นข้อมูลจะถูกวิเคราะห์

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่นแทบจะ
ไม่มีความแตกต่างกัน เช่นการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในโลกสังคมออนไลน์มาช่วยในกระบวนการ

เรียนรู้ภาษานักศึกษาจะใช้ทั้งกลยุทธ์ทางตรงและทางอ้อมในการเรียนทั้งสองภาษา กลยุทธ์ทางตรงเช่น สอบถามจากเพื่อน ผู้รู้เช่นอาจารย์ และจากเจ้าของภาษาเป็นต้น ส่วนกลยุทธ์ทางอ้อม เช่น การฟังและการอ่านจากสื่อออนไลน์ กลยุทธ์ที่สัมพันธ์กับทางด้านอารมณ์ (Effective strategies) ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย กลยุทธ์ทางสังคมในด้านการร่วมมือกับผู้อื่นนั้นเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญในการเรียนภาษา เช่นมีการร่วมมือกันปฏิบัติงานกับเพื่อน การนั่งเป็นกลุ่ม ช่วยกันหาความหมายหรือแม้แต่การถามเพื่อน งานวิจัยชิ้นนี้ เน้นในเรื่องการเรียนรู้ด้าน receptive skill ไม่ได้เน้นเรื่องการเรียนรู้ด้าน productive skill ซึ่งเป็นผลที่ได้จะเป็นผลของการรับรู้ การเรียนรู้ เหมือนกันทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ดังนั้น อาจจะเป็นผลให้กลยุทธ์ในการเรียนของทั้ง 2 ภาษาไม่แตกต่างกันมากนัก

คำสำคัญ: กลยุทธ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น

Abstract

This study investigated the differences between learning strategies in both Japanese and English, and identifying the strategies used by Japanese and English learners. This research was conducted at the Rajamangala University of Technology Krungthep. The target population consisted of sixty Japanese majors enrolled in the first semester of the 2013 academic year. The participants responded to a questionnaire with 10 open-ended questions, 10 semi-interview questions, and an article in English and Japanese. The data were then collected and analyzed. The findings revealed that students used social media in language learning, e.g. YouTube, Facebook, and Twitter, when searching for new vocabulary. It was also found that many students used direct strategies, such as asking a friend, or discovering a new word on their smart phones, and indirect strategies, such as practicing their skills online. The students also used social strategies, such as asking a teacher, a friend, or a native speaker for assistance. The students used effective strategies when reading the article in a group, like working in a pleasant environment and sharing ideas. Such effective strategies may encourage students to enjoy reading more. This research focused on receptive processes, including listening, reading, and vocabulary acquisition. Therefore, the result of the use of these strategies in both languages was identical. A number of guidelines and suggestions may be provided by the results of this study, and could help English and Japanese teachers to instruct students about the use of different strategies in language learning.

Key words: Learning Strategies, English language, Japanese language

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้นั้น โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณ
ผลประโยชน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประจำปีงบประมาณ 2556 ขอขอบพระคุณ
อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ผศ. ดร. อธิปัตย์ บุญ
เหมาะ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ตลอดจน
นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ประโยชน์อันพึงได้รับจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ขอมอบบูชาแด่
บุพการีและครูอาจารย์ทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล

หัวหน้าโครงการ

28 มีนาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ii
กิตติกรรมประกาศ	iii
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
วิธีดำเนินการวิจัย	2
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	2
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
กลวิธีในการเรียนภาษา	3
การจัดลำดับของกลยุทธ์ในการเรียนภาษา	6
การจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา	7
แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	12
งานวิจัยต่างประเทศ	15
งานวิจัยในประเทศ	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
วิธีการวิจัย	18
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
วิธีการเก็บข้อมูล	20
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลจากแบบสอบถาม	22
การวิเคราะห์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์	24
วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน	26
วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการฟัง	28
วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด	29
วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน	30
วิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ด้านทักษะด้านต่างๆ	31
วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด	32
วิเคราะห์ข้อมูลจากกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น	33
วิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ	34
วิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น	34
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	36
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	41
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก สรุปผลแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ	
ภาคผนวก ข บทความภาษาอังกฤษ	
ภาคผนวก ค บทความภาษาญี่ปุ่น	
ภาคผนวก ง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หลังการอ่านบทความ	
ประวัติผู้วิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ อันเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ข้อมูล ข่าวสารและการคมนาคม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม มีการจัดระเบียบทางสังคมกลายเป็นสังคมโลกและระบบเศรษฐกิจสากลที่ประเทศต่างๆ จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเตรียมคุณภาพของประชากรจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันพลเมืองโลกสามารถติดต่อถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็วโดยภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันจะนั้นความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสถานการณ์ เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและสามารถถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในเยาวชนของชาติ (กรมวิชาการ, 2542) และการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น เป็นวิชาที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงถือได้ว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นดีจะมีโอกาสที่ดีจะได้ทำงานกับบริษัทญี่ปุ่นซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย

คณะศิลปศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบไปด้วย 6 วิชาเอก เช่น วิชาเอกการท่องเที่ยว วิชาเอกการโรงแรม วิชาเอกการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น วิชาเอกภาษาจีนและวิชาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเก่งสองภาษา ภาษาที่หนึ่งคือภาษาไทย ภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาษาที่คนไทยเรียนเป็นภาษาที่สอง อันดับหนึ่งคือภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตามลำดับ วิชาเอกภาษาญี่ปุ่นนี้เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทั้ง Native speaker และ Nonnative speaker ซึ่งเป็นการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการพูด การฟัง การอ่านและ การเขียน

ในด้านเอกวิชาภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาจะมีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน เช่น บางคนเคยเรียนตอนชั้นมัธยมต้น บางคนเคยเรียนตอนชั้น

มัธยมต้นปลาย บางคนไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อนและมาเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นปริญญาตรี นักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นจะเรียนวิชาโทภาษาอังกฤษ 7 วิชา จำนวน 21 หน่วยกิต ดังนั้นตลอด 4 ปีที่ นักศึกษาเหล่านี้เรียนในระดับปริญญาตรีจะเรียนทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ในขณะที่เรียนระดับ ปริญญาตรี นักศึกษามีผลการเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

- ได้เกรด 3 4 ทั้งวิชาภาษาญี่ปุ่นและวิชาภาษาอังกฤษ
- ได้เกรด 3 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ แต่ได้เกรด 1 2 ในวิชาภาษาญี่ปุ่น
- ได้เกรด 3 4 ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น แต่ได้เกรด 1 2 ในวิชาภาษาอังกฤษ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงอยากรู้ว่านักศึกษาไทยที่เรียนเอกภาษาญี่ปุ่นและเรียน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท ใช้กลยุทธ์อะไรในการเรียนภาษาที่สองและภาษาที่สาม

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความ แตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ในปี การศึกษาที่ 2556 เครื่องมือคือแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการปรับปรุงการสอนโดยใช้กลยุทธ์การเรียนที่แตกต่างกันไป ในการเรียนภาษาที่สอง

นิยามคำศัพท์

นิยามคำศัพท์ของการศึกษานี้มีดังนี้

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หมายถึงนักศึกษาเอกภาษาภาษาญี่ปุ่นที่เรียนวิชาโทภาษาอังกฤษที่ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กลยุทธ์ในการเรียน หมายถึงความรู้ทั่วไปของเทคนิคและกลยุทธ์ของวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ในการช่วยให้เขาได้เรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ในการตัดสินใจ (DET: Determination strategies) หมายถึงกลยุทธ์ในการตัดสินใจ ในการเรียนจะถูกใช้เมื่อเผชิญกับคำศัพท์ใหม่ๆครั้งแรกซึ่งผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาในบริบทนั้นๆ หรือหมายถึงข้อบ่งชี้ที่บอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ

กลยุทธ์ทางสังคม (SOC: Social strategies) หมายถึง กลยุทธ์ทางด้านสังคมซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการโต้ตอบขั้นพื้นฐานกับผู้อื่นเพื่อให้ตัวเองได้เข้าใจและปรับปรุงในด้านคำศัพท์ด้วย

กลยุทธ์ในการจำ (MEM: Memory strategies) หมายถึง กลยุทธ์ทางการจำซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มีความคล้ายคลึงกับกลยุทธ์ในการจำแบบดั้งเดิม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการทางด้านข้อมูลทางด้านสภาวะจิตหรือการถ่ายโอนข้อมูลในวิธีการให้ผู้เรียนมีความจำมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ในกระบวนการรับรู้ (COG: Cognitive strategies) หมายถึงกลยุทธ์ในกระบวนการรับรู้ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในสภาวะจิตหรือการถ่ายโอนข้อมูลของคำศัพท์ใหม่ๆ รวมทั้งการใช้คำศัพท์นั้นซ้ำๆและบ่อยๆเพื่อให้ตัวเองรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น

กลยุทธ์ในการรู้คิด MET (Metacognitive strategies) หมายถึงกลยุทธ์การรู้คิดซึ่งเกี่ยวข้องกับการวางแผน การสำรวจหรือการประเมินผลของการเรียนรู้

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ให้ภาพรวมของการทำวิจัยเช่นความสำคัญและที่มาของปัญหา วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย นิยามคำศัพท์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากศึกษาความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ โดยประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นนักศึกษา วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทที่ 2

บททวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม ตรวจสอบเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาทำวิจัย ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. กลวิธีในการเรียนรู้ภาษา (Language learning strategies)
2. การจัดลำดับของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา (Classification of language learning strategies)
3. แนวคิดกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา
- 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 กลวิธีในการเรียนภาษา (Language learning strategies)

คำว่ากลวิธี (Strategy) มาจากภาษาทางการทหาร ซึ่งใช้คำว่ายุทธศาสตร์ บัญญัติมาจากรากศัพท์คำว่า strategos ของภาษากรีก มีความหมายว่า แม่ทัพ เพราะมาจากคำว่า stratos แปลว่า กองทัพ และ again แปลว่า นำ เมื่อนำคำว่ากลวิธี (strategy) มาใช้กับกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) หมายถึงวิธีการต่างๆหรือการวางแผนอย่างตั้งใจและมีประสิทธิภาพที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเรียนรู้

คำว่า “ กลวิธีในการเรียนรู้ ” และ “ เทคนิคการเรียนรู้ ” มีความหมายที่ไม่ต่างกันและมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จสู่เป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง อย่างไรก็ตามก็ตีความวิชาการทางการเรียนการสอนภาษาพยายามให้ความหมายที่แตกต่างกันระหว่าง กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) และเทคนิคการเรียนรู้ (Learning Techniques) อาทิเช่น Dickenson (Dickenson, 1987 :19) อ้างใน Helbig, 2001 : 686) ให้ความหมายไว้ว่า strategy โดยทั่วไปแล้วคำนี้ใช้สำหรับวิธีการเรียนรู้ในระดับสูงเชิงทฤษฎี เช่น การกำหนดแผนการเรียนรู้ ในขณะที่ technique เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม

มองเห็นการกระทำได้ชัดเจนกว่าทั้งยังมีความเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละคนด้วย Stern (Stern , 1990 อ้างใน Helbig, 2001 : 686) ให้ความหมายของคำว่า strategy คือการดำเนินการใดๆอย่างกระตือรือร้นที่เป็นหนทางไปสู่การแก้ปัญหา ส่วน technique เป็นการปฏิบัติตามวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นการใช้พจนานุกรม Rampillon (Rampillon 1996 : 17) นิยามความหมายของเทคนิคการเรียนรู้ (Learning Techniques) ว่าเป็นวิธีการที่ผู้เรียนนำไปใช้อย่างตั้งใจและไตร่ตรองเพื่อใช้ในการเตรียมตัว การเข้าถึง และตรวจสอบ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ ใน Helbig (2001 : 686) มีผู้นิยามความหมายกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้หลากหลายอาทิ เช่น Wenden และ Rubin (Wenden and Rubin ,1987 : 19) ให้ความหมายกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ว่าเป็นวิธี กระบวนการ และแผนการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนใช้ในการรับรู้เก็บข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลทางภาษาเพื่อสื่อสาร Oxford (Oxford : 1990) , O' malley และ Chamot (O amalley and Chamot : 1992) และ Wenden (Wenden : 1991, Watanabe: 1990) ให้ความหมาย strategy ตรงกับความหมายของคำว่า technique ของ Rampillon

ดังนั้นกลวิธีในการเรียนภาษานับว่ามีความสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกคนที่จะทำให้ตัวเองเข้าใจก่อนที่จะเขาจะได้ฝึกเรียนภาษา ถ้าปราศจากความรู้ครั้งแรกก็จะลำบากสำหรับผู้เรียนที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาและลำบากที่จะพัฒนาในด้านประสิทธิภาพตามที่หวังไว้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้สิ่งสำคัญของกลวิธีในการเรียนภาษาซึ่งผู้วิจัยอยากจะศึกษาในการวิจัยนี้

กลวิธีในการเรียนภาษามีมากมายซึ่งแต่ละคนสามารถที่จะปรับและนำมาใช้เพื่อที่จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือการศึกษาของ Neil Naiman et al (1978) และของ Marjorie Wesche (1979) จากการศึกษาของนักวิจัยทั้งสองคนนี้ดูเหมือนว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะนำกลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีความหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนไปใช้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจจะทวนคำศัพท์นั้นเงียบๆด้วยตัวเอง เมื่อเขาได้ยินการออกเสียงนั้นจากครูผู้สอนหรือจากนักศึกษาคนอื่นๆ เมื่อครูตั้งคำถามถามนักศึกษาคนอื่นๆ เขาก็จะคิดตอบคำถามด้วยตัวเองและเปรียบเทียบกับคำตอบที่เป็นที่ยอมรับจากครู เมื่อเขาเกิดการเรียนรู้หรือได้สนทนา เขาก็จะพยายามที่จะแยกแยะบทบาทของภาษาต่างประเทศ และตั้งใจจดจ่อกับความหมายของภาษาที่เขาใช้ ผู้เรียนจะใช้โอกาสเข้าไปดูบทเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับบทเรียนกับนักศึกษาคนอื่นๆ แม้กระทั่งนอกห้องเรียน

ผู้เรียนก็หาโอกาสทุกครั้งที่มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ยกตัวอย่างเช่น การหาข้อมูลติดต่อ การฟังวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์ (Little wood, 1984). Comenius (1932) กล่าวว่า ทุกภาษามีความง่ายต่อการเรียนถ้าได้ฝึกหัด (as cited in Benett, 1974) ประสิทธิภาพในการเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อภาษาที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนได้นำเอามาใช้ อย่างไรก็ตามความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องในธรรมชาติของภาษาไม่สามารถช่วยเราได้ถ้าไม่มีปัจจัยที่สำคัญที่จะสนับสนุนการเรียนรู้อาษา เพื่อที่จะรู้ถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้ว่าอะไรคือหลักการที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นเราไม่เพียงแค่มองธรรมชาติของภาษาเท่านั้นแต่เราต้องรู้ว่าอะไรคือธรรมชาติของภาษารวมทั้งอะไรที่ควรรู้ในกลยุทธ์ในการเรียนภาษา (Wilkins, 1978)

Rubin (1975) กล่าวว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษาคือเทคนิคหรือกลไกหลายอย่าง ซึ่งผู้เรียนอาจจะใช้ในการได้รับความรู้ Later, Rubin(1987) เสริมว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษาจะมีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาในระบบการเรียนภาษาและมีผลกระทบโดยตรง รวมทั้ง Green and Oxford (1990) กล่าวว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษา การกระทำที่ชี้เฉพาะไปที่การปฏิบัติหรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในภาษาที่สอง (as cited in Kongthong, 2007) Emphatically, oxford (1990) แย้งว่ากลยุทธ์เหล่านี้สามารถช่วยสนับสนุนความเข้าใจภายในโดยการเก็บข้อมูล หรือการเรียกข้อมูล หรือใช้ภาษาใหม่ของผู้เรียน กลยุทธ์เหล่านี้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เกี่ยวข้องและสำคัญในการที่จะพัฒนาความสามารถในด้านภาษา

ยิ่งไปกว่านั้น O'Malley and Chamot (1990) กล่าวว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษาคือความพิเศษหรือเป็นพฤติกรรมในแต่ละบุคคลที่ใช้เพื่อความเข้าใจในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล ที่จะเรียนรู้ที่จะรับรู้ข้อมูลใหม่ๆ กลยุทธ์ในการเรียนภาษาคือ การรับรู้ภายในที่รับมาโดยตัวผู้เรียนเองโดยตรงทั้งแบบง่ายและแบบยาก อย่างไรก็ตาม Oxford (1990) ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวของ O'Malley and Chamot ในเรื่องที่ว่า การเรียนไม่สามารถที่จะแสดงออกมาได้อย่างกระตือรือร้นและเต็มไปด้วยการเรียนรู้ Oxfordได้ให้นิยาม โดยการแย้งว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษาเป็นสิ่งที่เฉพาะเจาะจงที่เกิดขึ้นโดยผู้เรียน ในอันที่จะให้การเรียนมีความง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกสนานมากยิ่งขึ้น เรียนรู้ด้วยตัวเองมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ใหม่ๆได้

กลยุทธ์ในการเรียนภาษาเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผล การศึกษามานำเสนอ กลยุทธ์ในการเรียนภาษามีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนา ในการเรียนภาษาของตนเองและให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการที่จะใช้ภาษาในการเรียนภาษาที่ถูกต้องและ เหมาะสม

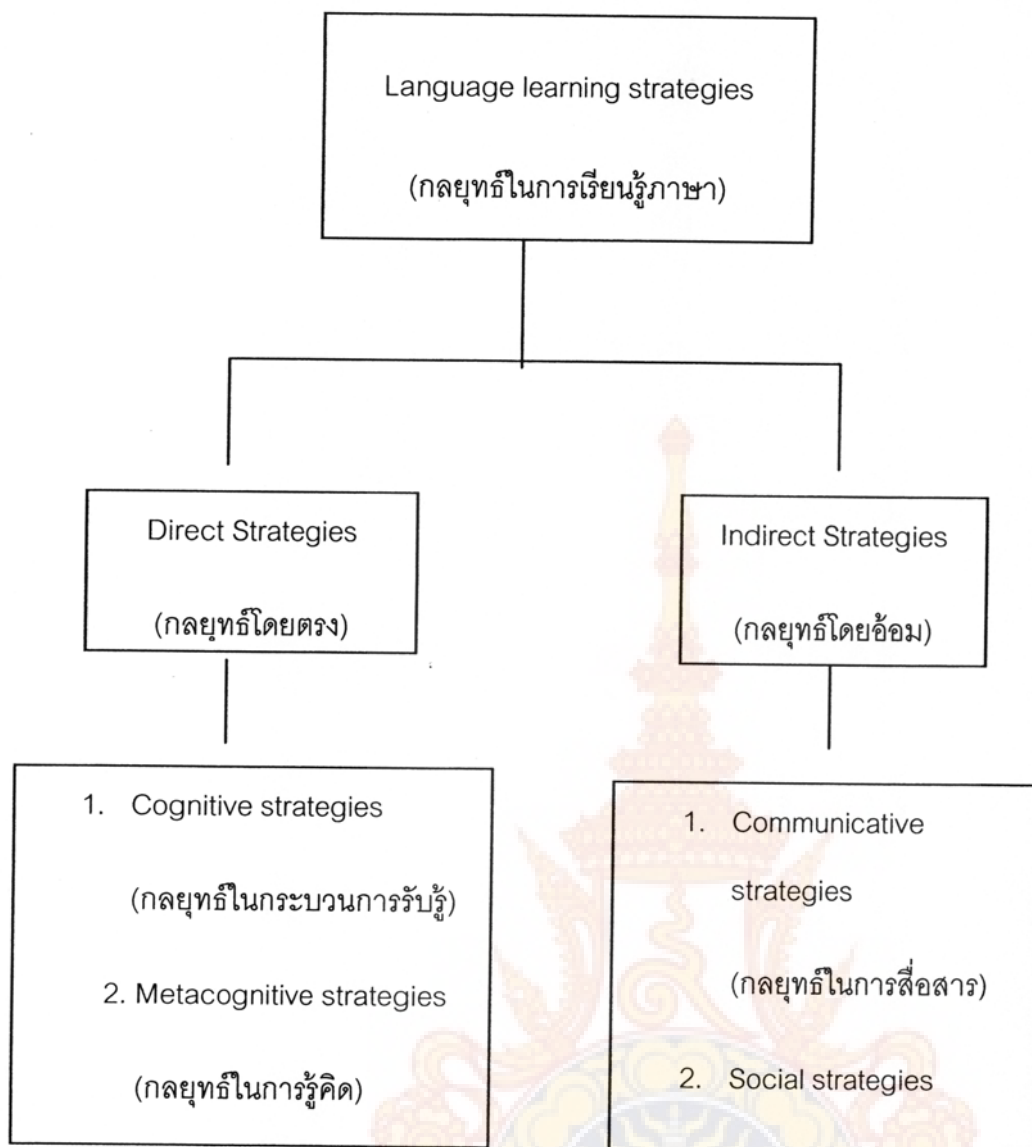
กลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์เหล่านี้เป็นเทคนิคที่ใช้ในการปรับปรุงหรือส่งเสริมการเรียนรู้ของภาษา โดยใช้การจำหรือพจนานุกรม เป็นวิธีที่จะจำในสิ่งที่เรียนรู้โดยการเชื่อมโยงจากรูปภาพ หรือวัตถุที่สามารถ จะจำได้ พจนานุกรมสามารถใช้ในการค้นหาความหมายและการออกเสียงของคำใหม่ของภาษาใหม่

กลยุทธ์การสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสารที่เป็นกลยุทธ์ที่ถูกนำมาใช้โดยเจ้าของภาษา หรือผู้เรียนใน การสื่อสาร หรือได้รับความหมายที่ตรงข้าม เมื่อพวกเขาไม่แน่ใจในการใช้คำที่ถูกต้อง หมายถึงที่ไม่ใช่ ภาษาเช่น *Mimes* เป็นตัวอย่างของเทคนิคการสื่อสาร จะสังเกตว่าในกระบวนการของการเรียนรู้ภาษาที่ สองที่เรียนมาจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย การใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกันในวิธีการที่แตกต่างกัน ความ แตกต่างนี้ยังเห็นในแนวทางของผู้เรียนชายและหญิง ตามที่รายงานการศึกษา คนงานหญิงที่เก่งในการใช้ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มากขึ้นกว่าเพศชาย นอกจากนี้สถิติเพศหญิงผลิตเพลินไปกับทักษะการเรียนรู้ภาษาที่ ดีขึ้นกว่าเพศชาย กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองที่จะถูกใช้โดยผู้เรียนภาษาอยู่

การเรียนรู้ภาษาที่สอง ภาษาที่สอง การเรียนรู้ หรือ การเรียนรู้ภาษาที่สอง หมายถึงกระบวนการ ของการเรียนรู้ภาษาที่สอง นอกเหนือจากภาษาท้องถิ่น ดังนั้นเมื่อคนที่อยู่ในการแสวงหาการเรียนรู้ภาษา ใหม่ ๆ นอกเหนือจากภาษาพื้นเมืองของพวกเขาจะเรียกว่าการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีหลายกลยุทธ์การ เรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับการพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ ภาษา ขึ้นอยู่กับการใช้งานที่มีประสิทธิภาพของกลยุทธ์เหล่านี้ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองได้รับการ แบ่งออกเป็นสองประเภท กลยุทธ์การสื่อสารและกลยุทธ์การเรียนรู้

2.2 การจัดลำดับของกลยุทธ์ในการเรียนภาษา (Classification of language learning strategies)

กลยุทธ์ในการเรียนภาษามีหลายประเภทซึ่งถูกจัดลำดับแตกต่างกันออกไปตามทฤษฎีของนักวิจัย หลายคน ต่อไปนี้คือรายนามของนักวิจัยที่จัดประเภทของกลยุทธ์ในการเรียนภาษาซึ่งมีความแตกต่างกัน ออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับการความเห็นและการศึกษาของนักวิจัย

ภาพที่ 1. การจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา

Rubin (1994) ได้จัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา (language learning strategies) ออกเป็นสอง ประเภทคือ โดยทางตรงและโดยทางอ้อม กลยุทธ์ในกระบวนการรับรู้หมายถึงขั้นตอน หรือวิธีการที่ใช้ในการเรียนหรือแก้ปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์โดยตรงโดยให้มีความชัดเจน

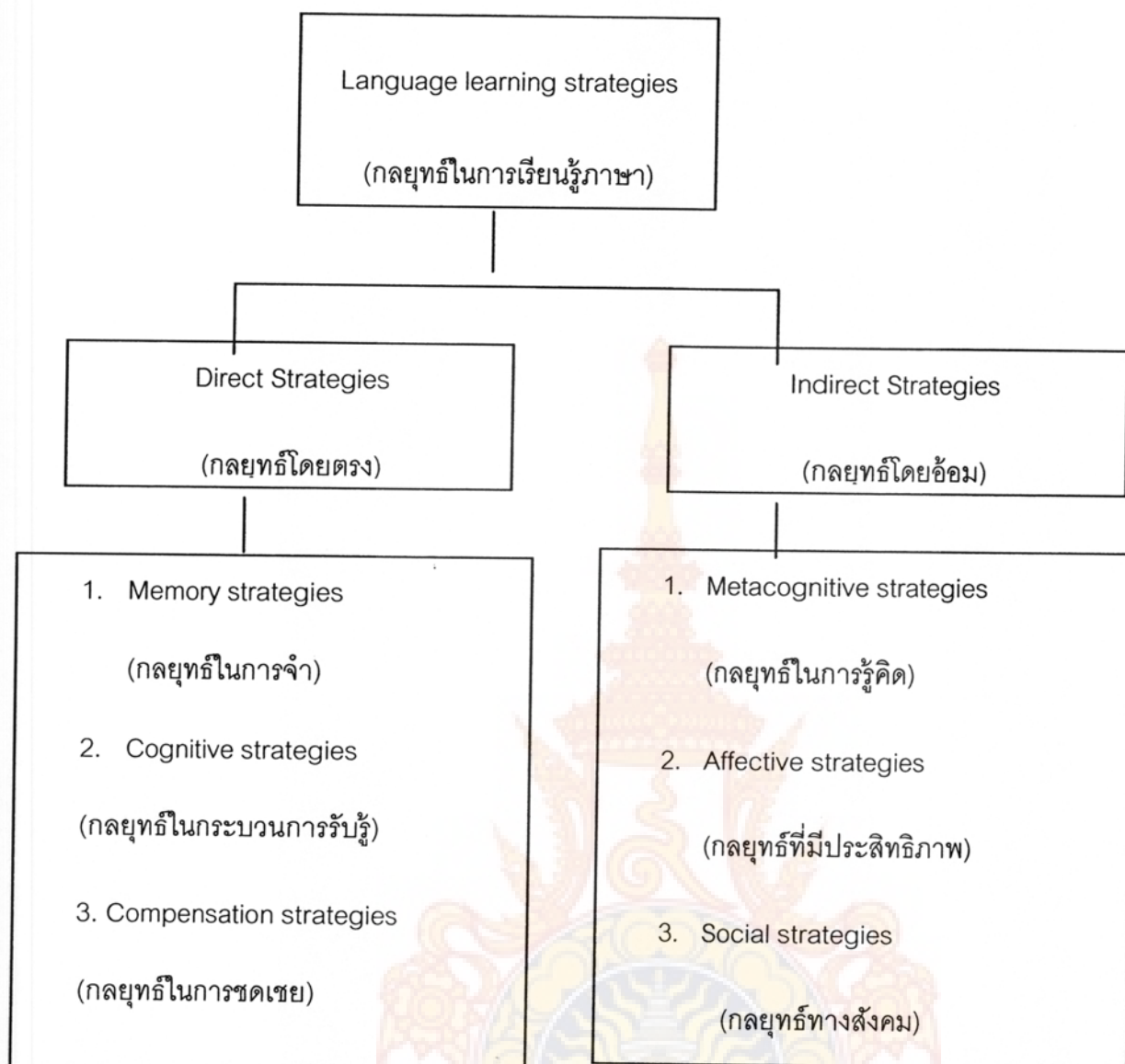
ส่วนกลยุทธ์ในการรู้คิด (Metacognitive strategies) คือถูกใช้เพื่อมองในภาพรวมซึ่งเป็นความสามารถในการควบคุมตัวเอง (Self-Regulation) ในด้านการเรียนภาษา ในขณะที่หลายๆขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเช่น การวางแผน การจัดลำดับความสำคัญ การตั้งเป้าหมาย และการจัดการด้วยตนเองเป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว วุทธิศักดิ์ โภชนกุล ได้กล่าวถึง อภิปัญญา (Metacognition) ไว้ดังนี้

1. อภิปัญญา (Metacognition) คือ การควบคุมและประเมินความคิดตนเอง ความสามารถของบุคคลที่ได้รับการพัฒนา เพื่อควบคุมกำกับกระบวนการทางปัญญาและกระบวนการคิด มีความตระหนักในงาน และสามารถใช้อยุทธวิธีทำงานจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์
2. องค์ประกอบของอภิปัญญา แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ การตระหนักรู้ (Awareness) และความสามารถในการควบคุมตัวเอง (Self-Regulation)
3. ความรู้ในเชิงอภิปัญญา ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับบุคคล (person) ความรู้เกี่ยวกับงาน (task) และความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ (strategy)
4. กระบวนการในอภิปัญญา ประกอบด้วย การวางแผน (planning) การตรวจสอบ (monitoring) และการประเมิน (evaluating)

การประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนระบุว่าเรียนรู้อะไร อะไรที่รู้แล้ว และอะไรที่ยังไม่รู้
2. ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือในกระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหา
3. ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้ โดยการบันทึกวิธีการคิด และประสบการณ์จากการทำงาน
4. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความรับผิดชอบในการวางแผนและการเรียนรู้และกำกับตนเอง
5. การสรุปกระบวนการคิดเมื่อทำกิจกรรมแล้วเสร็จ
6. การประเมินผลตนเอง

ในทางตรงกันข้ามกลยุทธ์โดยตรงประกอบด้วย กลยุทธ์ในการสื่อสาร เช่น กลยุทธ์ที่ถูกใช้ในช่วงการเข้าร่วมในการสนทนา เพื่อที่จะให้ตนเองเข้าใจในความหมายในการสื่อสารนั้นๆ กลยุทธ์ทางด้านสังคมถูกใช้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เปิดเผยตัวเองออกมา เพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเรียนภาษาและฝึกใช้ความรู้ที่มีอยู่

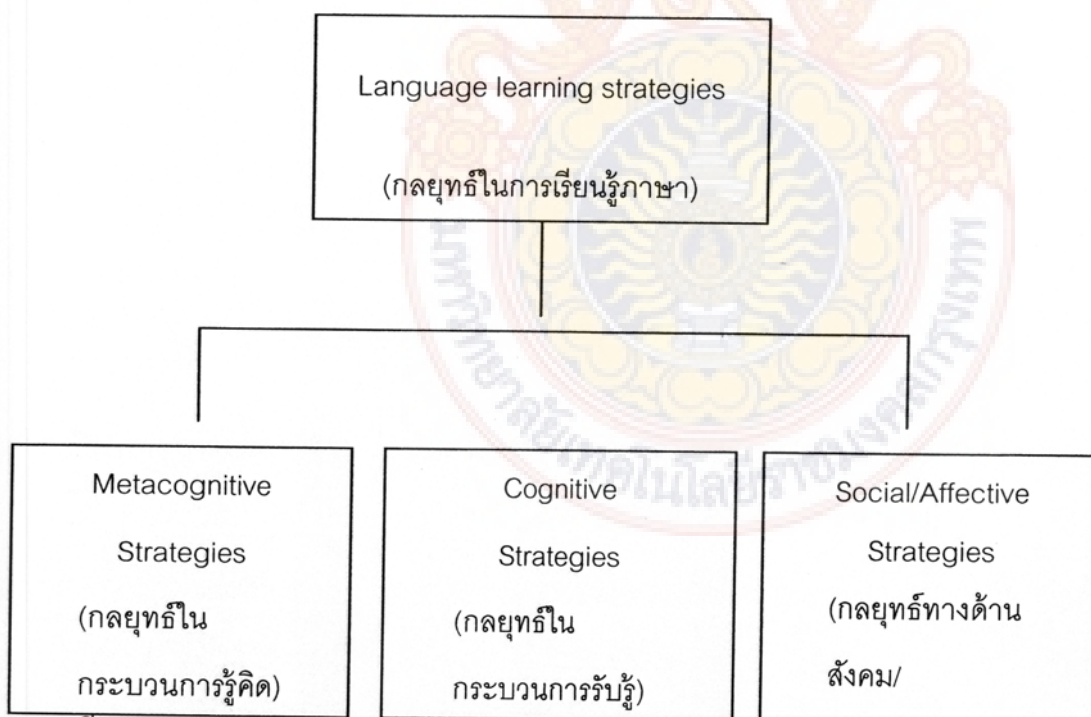

ภาพที่ 2. การจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา

กลยุทธ์แบบนี้จะมีความคล้ายคลึงกับ Rubin (1994), Oxford ได้แบ่งกลยุทธ์ในการเรียนรู้ออกเป็นสองประเภท คือโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งมีความแตกต่างกันที่สำคัญอยู่สองประการระหว่าง Oxford และ Rubin คือ ความแตกต่างของกลุ่มและกลยุทธ์ย่อยซึ่ง Oxford ได้แบ่งระดับออกเป็นรายละเอียดย่อยมากกว่า

ตามผลของ Schmitt (1997) ได้อธิบายเพิ่มเติมจากข้อเสนอแนะของ Rubin ซึ่งรู้จักกันในเรื่องของการจัดระดับความเข้าใจในการเรียนรู้ ซึ่งกลยุทธ์ย่อยตามที่แนวของ Oxford มีดังนี้

- กลยุทธ์ในการจำ การรับรู้ การชดเชย กลยุทธ์ในการจำอาจจะส่งผลต่อจิตใจ การจินตนาการซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้
- กลยุทธ์ในการรับรู้ หมายถึงการเน้นในเรื่องของการปฏิบัติ การและส่ง ข้อมูล การวิเคราะห์ การหาเหตุผลเพื่อเป็นองค์ประกอบของการรับและการส่งข้อมูล
- กลยุทธ์ในการชดเชยหมายถึงการคาดเดาอย่างฉลาดโดยไม่มีข้อจำกัด ซึ่งตรงกันข้ามกับกลยุทธ์ในการรู้คิด
- กลยุทธ์ในการรู้คิดเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อแนวคิดกลยุทธ์โดยอ้อมตามแนวคิดของ Oxford ซึ่งกลยุทธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับศูนย์กลาง การจัดการ การวางแผน การประเมินผล ในการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพจะสามารถจัดการกับความกังวลได้ การเผชิญกับสภาวะทางอารมณ์ของตนเอง
- กลยุทธ์ทางสังคมจะเป็นการถามและตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

ภาพที่ 3. การจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา

O'Malley and Chamot (1990) เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาจะเกี่ยวข้องกับการมีสติ ความรู้สึกได้ว่าทำอะไรอยู่ และสามารถนำไปใช้ในกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองเพิ่มขึ้น การจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาแบ่งออกเป็น สาม ประเภทใหญ่คือ กลยุทธ์ในกระบวนการรู้คิด กลยุทธ์ในกระบวนการรับรู้ กลยุทธ์ทางด้านสังคม / ประสิทธิภาพ ซึ่งแต่ละกลยุทธ์จะมีกลยุทธ์ย่อยเช่น

- กลยุทธ์ในกระบวนการรู้คิด (metacognitive strategies) คือกระบวนการเรียนรู้ การวางแผน การตรวจสอบ การประเมินผล
- กลยุทธ์ในกระบวนการรับรู้ (cognitive strategies) คือ กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับผลของการปฏิบัติการรับเข้ามาเช่น การรับข้อมูล การปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียน
- กลยุทธ์ทางด้านสังคม / ประสิทธิภาพ (Social/Affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่จัดการกับสิ่งที่ต้องเข้าไปประสานงานกับผู้อื่น เช่นการถาม การตอบคำถาม เพื่อให้ความกระจ่างให้กับตัวเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ว่าผู้วิจัยจะจัดประเภทกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกันไป หลากๆกลยุทธ์ก็มาจากพื้นฐานแนวคิดที่คล้ายๆกัน Oxford (1994) กล่าวว่า การมีสติและรู้สึกว่าได้ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ คือชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนได้นำเอาวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ภาษา นี่คือการเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ทั้งผู้เรียนเองและนำไปใช้ในการเรียนเพิ่มพูนความรู้ในเรียนภาษา

3.3 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

แนวความคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Rubin (1987:23-27) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 4 กลวิธีคือ

1. กลวิธีในการสื่อสาร (Communicative strategies)
2. กลวิธีทางสังคม (Social strategies)
3. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies)
4. กลวิธีเชิงพหุปัญญา (Cognitive strategies)

O' Malley et al. (1985:582-584) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 3 กลวิธีคือ

1. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies)
2. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies)
3. กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย (Social affective strategies)

Stern (1992:262-266) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 5 กลวิธีคือ

1. กลวิธีจัดการและการวางแผน (Management and Planning strategies)
2. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies)
3. กลวิธีสื่อสารที่เรียนรู้จากประสบการณ์ (Communicative - Experiment strategies)
4. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal strategies)
5. กลวิธีทางอารมณ์ (Affective strategies)

Oxford (1990:17-21) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 2 กลวิธีคือ

1. กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct strategies)ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ดังนี้
 - 1.1 กลวิธีการจดจำ (Memory strategies)
 - 1.1.1 การเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกัน เช่น การจัดกลุ่มตามประเภท การเชื่อมโยง และการใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่
 - 1.1.2 การใช้ภาพและเสียง เช่น การใช้จินตภาพ การสร้างแผนภูมิความหมาย การใช้คำสำคัญ และการเลียนเสียงเพื่อช่วยจำ
 - 1.1.3 การทบทวนอย่างเป็นระบบ เช่นการทบทวนโครงสร้าง
 - 1.1.4 การนำท่าทางมาใช้ เช่น การใช้ภาษากายและความรู้สึก และการใช้อุปกรณ์
 - 1.2 กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies)
 - 1.2.1 การฝึกฝน เช่น การพูดทวนซ้ำ การฝึกกระบวนการฟังและการเขียน การใช้ประโยคที่มีรูปแบบตายตัวและรูปแบบทางภาษา การผสมผสานและการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ
 - 1.2.2 การรับและส่งข่าวสาร เช่น การจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็วและการใช้แหล่งข้อมูลและส่งข่าวสาร

1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล เช่น การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย การวิเคราะห์คำหรือข้อความต่างๆ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปล และการถ่ายโอน

1.2.4 การการจัดข้อมูลเข้าและข้อมูลออก เช่น การจัดบันทึก การย่อความและการทำเครื่องหมาย เน้นข้อความ

1.3 กลวิธีการเสริมและทดแทน (Compensation Strategies)

1.3.1 การเดาอย่างมีเหตุผล เช่น การใช้คำไขทางภาษาศาสตร์ และการใช้คำไขอื่นๆ

1.3.2 การขจัดข้อจำกัดในการพูดและการเขียน เช่น การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ การขอความช่วยเหลือ การใช้ท่าทาง การหลีกเลี่ยงข้อความการสนทนาบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกสื่อสารเพียงบางเรื่อง การปรับข้อความให้เหมาะสม การสร้างคำขึ้นใหม่และการใช้ภาษาโดยอ้อมหรือคำเหมือน เพื่อแสดงความหมายที่ต้องการ

2. กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อยดังนี้

2.1 กลวิธีเชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies)

2.1.1 การเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกัน เช่น การรวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้เรียนมา การตั้งใจเรียน และการฝึกพูดซ้ำๆ เพื่อหยุดฟังข้อผิดพลาดของตน

2.1.2 การเตรียมและการวางแผนการเรียนรู้ เช่น การหาข้อมูลเพิ่มเติมในการเรียนรู้ภาษา การจัดระบบการเรียนรู้ของตน การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การเข้าใจถึงภาระงานที่ได้มอบหมาย การเตรียมการล่วงหน้า และการหาโอกาสเพื่อฝึกฝน

2.1.3 วิธีการประเมินความรู้ เช่น การหมั่นตรวจสอบความสามารถของตนเอง และ การประเมินผลตัวเอง

2.2 กลวิธีทางอารมณ์ (Affective strategies)

2.2.1 การลดความวิตกกังวล เช่น การผ่อนคลายอารมณ์ หายใจลึกๆ หรือนั่งสมาธิ การนำดนตรีเข้ามาช่วยเรียนรู้ และการใช้เสียงหัวเราะ

2.2.2 การให้กำลังใจตัวเอง เช่น พูดแต่สิ่งดีดีในแง่บวก การเลือกเสียงอย่างฉลาดและการให้รางวัลตัวเอง

2.2.3 การควบคุมอารมณ์ เช่น การยอมรับตัวเอง การใช้รายการตรวจสอบ การเขียนบันทึกลงในอนุทิน และการสนทนาเกี่ยวกับความรู้สึกให้คนอื่นฟัง

2.3 กลวิธีทางสังคม (Social strategies)

2.3.1 การตั้งคำถาม เช่น การถามเพื่อต้องการตรวจสอบความถูกต้อง และการถามเพื่อแก้ไขความผิดพลาด

2.3.2 การร่วมมือกับผู้อื่น เช่น การร่วมมือปฏิบัติงานกับเพื่อน และการร่วมมือปฏิบัติงานกับผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ

2.3.3 มีความเข้าใจ เช่น การเข้าใจด้านวัฒนธรรม และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยในหัวข้อกลวิธีการเรียนรู้ Language Learning Strategy พบว่า Bremner (1998) ทำการศึกษาเรื่อง " Language Learning Strategies and Language Proficiency : Investigating the Relationship in Hong Kong" การศึกษานี้ใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เรียกว่า SILL (Strategy Inventory of Language Learning): ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ 6 ประเภท คือ memory, cognitive, compensation, metacognitive, affective และ social strategies จากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศในฮ่องกงใช้กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบของ compensation และ metacognitive strategies ผู้เรียนนำไปใช้มากที่สุด ในขณะที่กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบของ affective และ memory strategies ผู้เรียนนำไปใช้น้อยที่สุด ในขณะที่ Vickova (2005) ทำการศึกษาเรื่อง " Foreign language learning strategies" โดยศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเมือง Bruno ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเชค ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบ direct strategies (memory, cognitive, compensation strategies) มากกว่า direct strategies (metacognitive ,affective และ social strategies) นอกจากนั้นเมื่อแยกตามรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนในกลุ่ม compensation strategies มากที่สุด

นอกจากนั้นแล้ว Mori Sachiho (2007) ทำการศึกษาเรื่อง " Language Learning Strategies Use by Learners of Japanese at Different Levels " การศึกษานี้ใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เรียกว่า SILL (Strategy Inventory of Language Learning): ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ 6

ประเภท คือ memory, cognitive, compensation, metacognitive, affective และ social strategies จากการศึกษพบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นบางครั้งใช้กลยุทธ์ทางด้านสังคมเป็นส่วนใหญ่และใช้กลยุทธ์ compensation strategies และกลยุทธ์ทางด้าน cognitive, metacognitive strategies ตามลำดับ ส่วนกลยุทธ์ทางการจำ memory strategies และ affective strategies ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นถูกนำมาใช้น้อยที่สุด

2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

หัวข้อการศึกษา กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในประเทศไทย พัทธีพรพรรณ ม.รัตนพล (2541) วิจัยเรื่อง “ การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ” ผลการวิจัยพบว่าลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมเป็นผู้เรียนที่ชอบเรียนรู้ตามขั้นตอน (ร้อยละ 70) มีความละเอียดรอบคอบในการเริ่มภาระงาน (ร้อยละ 52) มีลักษณะเปิดตัวชอบสังคม (ร้อยละ 48) ถนัดใช้ตา (ร้อยละ 44) และชอบการคาดเดากฎเกณฑ์ และความหมายของภาษาใหม่ (ร้อยละ 43) ในขณะเดียวกันพบว่า มีการนำเสนออภิปรายมาช่วยบ่งชี้บ่งบอกอย่างเห็นได้ชัดว่ากลวิธีอื่นๆ สำหรับกลวิธีเชิงพุทธปัญญา และวิธีการเสริมและการทดแทน พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มปานกลางได้นำมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก ในขณะที่นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาดำเนินใช้น้อยถึงแทบไม่ใช้เลย และภาวิณี อุ่นวัฒนา (2543) ศึกษา “ ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชีในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ” ผลการศึกษพบว่า

- 1) นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- 3) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 4) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการทบทวนรายงานการวิจัยข้างต้น จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศโดยทั่วไป ในส่วนของภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ มีผู้ศึกษาในเรื่องความแตกต่าง
ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยผู้วิจัยยังไม่เคยพบประเด็นดังกล่าว
โดยตรง ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาในเรื่อง ความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่น
และภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ในภาษาญี่ปุ่นและ
ภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยคือ เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ในบทนี้จะนำเสนอส่วนประกอบที่สำคัญในการขั้นตอนในการทำวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ขั้นตอนของการเก็บข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการทำวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ งานวิจัยนี้จะสำรวจความแตกต่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ แบบสอบถามจะถามนักศึกษา หลังจากที่นักศึกษาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา ผู้วิจัยจะทดลอง (pilot - test) เพื่อหาความความแม่นยำและถูกต้อง (validity) และความน่าเชื่อถือ (reliability) ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจะเป็นการสุ่มสัมภาษณ์หลังจากที่ได้ทำแบบสอบถามแล้ว

3.2 ประชากร

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยคือเพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ประชากรคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน เหตุผลที่เลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพราะว่าเป็นนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาโทมาแล้วครบ 7 วิชา จำนวน 21 หน่วยกิต

3.3 เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 ถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนภาษาของภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย 23 ข้อ ซึ่งถูกออกแบบและดัดแปลงมาจากแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford's taxonomy (1990) เพื่อหากลยุทธ์ในการเรียนคำศัพท์ เช่น กลยุทธ์ในการตัดสินใจ (determination strategies) กลยุทธ์ทางด้านสังคม (social strategies) กลยุทธ์ทางด้านการจำ (memory strategy) กลยุทธ์ทางด้านการรับรู้ (cognitive strategies) และกลยุทธ์ทางด้านการรู้คิด metacognitive strategies

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามตามแบบของ Oxford (1990) "SILL (Strategy Inventory of Language Learning)
2. ดัดแปลงแบบสอบถามให้เข้ากับแนวคิดของ Oxford (1990) "SILL (Strategy Inventory of Language Learning) เพื่อให้เข้ากับกลุ่มประชากรตัวอย่างคือ นักศึกษาไทยที่เรียนวิชาเอกภาษาภาษาญี่ปุ่น ชั้น ปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ที่เชี่ยวชาญทางด้านสถิติและการสร้างแบบสอบถามและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ ตรวจสอบแก้ไขหาความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือเชิงเนื้อหา
4. นำแบบทดสอบไปทดสอบ (Pilot test) กับกลุ่มประชากรจำนวน 40 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย หลังจากทดสอบเครื่องมือแล้ว จึงนำไปแก้ไขคำผิดและแก้ไขประโยคให้ชัดเจนและเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วจากข้อ 4 ไปสอบถามกลุ่มประชากร จำนวน 60 คน
6. ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง มา 2 กลุ่ม ๆ 5 คน รวม 10 คน กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยจะเลือกจากประชากรที่คะแนนสูงสุดทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น กลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยจะเลือกจากประชากรที่คะแนนต่ำสุดทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น
7. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม นี้อ่านบทความ 2 เรื่อง เรื่องที่ 1 เป็นภาษาญี่ปุ่น และเรื่องที่ 2 เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 เรื่องจะเป็นเรื่องที่มีเนื้อหา ยากง่าย พอๆกัน

8. หลังจากนั้นผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากสิ้นสุดการอ่านแล้ว

แบบสอบถามประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศและระดับชั้น

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเลือกตอบ เกี่ยวกับกลยุทธ์ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3 เป็นข้อแสดงความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

กิจกรรม/ขั้นตอน
1. ศึกษาค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียน กลยุทธ์ในการเรียน ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ เพื่อมองในภาพรวมทั้งหมด แล้วนำมาออกแบบสอบถามเพื่อให้เหมาะสมกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างแบบสอบถาม
3. ตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ปรับปรุงแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยพบกับประชากรกลุ่มตัวอย่างในห้องเรียนและอธิบายขั้นตอนการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยให้ทราบ
6. ประชากรกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและคืนผู้วิจัยทันที
7. ประชากรกลุ่มตัวอย่างตอบสัมภาษณ์หลังจากที่ส่งแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างจะตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว โดยการหาค่าสถิติ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างจะตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสถิติ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ประชากรกลุ่มตัวอย่างจะตอบคำถามการสัมภาษณ์หลังจากที่ตอบแบบสอบถาม โดยคำถามจะถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการทำวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวิธีการทำวิจัย ประชากร เครื่องมือ การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลของข้อมูลที่ได้มาจาก แบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูล ผลการวิจัยจะถูกเสนอ เพื่อที่จะตอบคำถามวิจัย ผู้วิจัยจึงได้มีการแยกวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

- การวิเคราะห์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์
- วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน
- วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการฟัง
- วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด
- วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน
- วิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ด้านทักษะด้านต่างๆ

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น

4.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

4.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น

4.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้มีผู้ตอบแบบสอบถาม 60 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ แบ่งเป็นเพศชาย 11 คน (18.33%) และเพศหญิง 49 คน (81.67%) และผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี มีจำนวน 2 คน (3.33%) และที่มีอายุระหว่าง 20 - 22 ปี มีจำนวน 58 คน (96.67%) ส่วนอายุมากกว่า 22 ปี ไม่มี (0%) นอกจากนั้นแล้วผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเท่านั้นมีจำนวน 45 คน (75%) ส่วนผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษทั้งที่โรงเรียนและสถาบันภาษานอกโรงเรียนมีจำนวน 15 คน (25%) ผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนเท่านั้นมีจำนวน 53 คน (88.33%) ส่วนผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนและสถาบันภาษานอกโรงเรียนมีจำนวน 7 คน (11.67%)

4.1.2 วิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษของผู้ทำแบบทดสอบ

ในส่วนนี้ลักษณะการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษของผู้ทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้แยกประเภททักษะการเรียนรู้ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้คือ การวิเคราะห์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการฟัง การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน และทักษะอื่นๆ ซึ่งมีเกณฑ์วัดดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ระดับการเรียนรู้มากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการเรียนรู้มาก

3 หมายถึง ระดับการเรียนรู้ปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการเรียนรู้น้อย

1 หมายถึง ระดับการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด

การวิเคราะห์การเรียนรู้ในด้านคำศัพท์

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean ($\bar{X}$)	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นใส่ลงในประโยคเพื่อให้ฉันจดจำได้	อังกฤษ	4	7	32	13	4	2.90	0.19	60
	ญี่ปุ่น	4	21	30	4	1	3.38	0.21	60
2.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นไว้ในกลุ่มคำต่างๆที่มีความคล้ายกัน เช่น กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเสื้อผ้าหรือกลุ่มคำนามที่เกี่ยวกับผู้หญิง	อังกฤษ	1	10	17	24	8	2.53	0.15	60
	ญี่ปุ่น	3	17	21	15	4	3.00	0.13	60
3.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะ นำคำศัพท์ใหม่นั้นเชื่อมประโยคกับคำศัพท์อื่นที่มีการออกเสียง คล้ายกัน	อังกฤษ	2	11	15	22	10	2.55	0.12	60
	ญี่ปุ่น	4	21	16	15	4	3.10	0.12	60

ตารางที่ 1 การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบประโยค

ตามข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1 การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 ซึ่งให้นักศึกษานำคำศัพท์ใหม่นั้นใส่ลงในประโยคเพื่อให้ตนเองจดจำได้ ภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.90, SD = 0.19 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.38, SD = 0.21 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

ส่วนในเรื่องเมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นไว้ในกลุ่มคำต่างๆ ที่มีความคล้ายกัน เช่น กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเสื้อผ้าหรือกลุ่มคำนามที่เกี่ยวกับผู้หญิง สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.53, SD = 0.15 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.00, SD = 0.13 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

และเมื่อนักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษเขาจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นเชื่อมประโยคกับคำศัพท์อื่นที่มีการออกเสียงคล้ายกัน สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.53, SD = 0.15 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.00, SD = 0.13 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean ($\bar{X}$)	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะจดจำคำศัพท์ใหม่นั้นโดยจินตนาการเป็นภาพหรือวาดเป็นรูปภาพ	อังกฤษ	4	14	13	14	15	2.63	0.09	60
	ญี่ปุ่น	6	20	12	12	10	3.00	0.08	60
2.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะจำการสะกดคำศัพท์ใหม่นั้นในใจ	อังกฤษ	8	18	18	11	5	3.22	0.09	60
	ญี่ปุ่น	11	22	15	9	3	3.48	0.11	60
3.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะเขียนคำศัพท์ใหม่นั้นในบัตรคำและเขียนความหมายหรือรายละเอียดต่างๆที่ด้านหลังของบัตรคำ	อังกฤษ	4	4	18	16	18	2.33	0.12	60
	ญี่ปุ่น	3	6	23	14	14	2.50	0.13	60
4.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะทบทวนบ่อยๆ	อังกฤษ	3	8	24	21	4	2.75	0.16	60
	ญี่ปุ่น	9	17	23	8	3	3.35	0.13	60

ตารางที่ 2 การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบการสะกดคำ เขียนความหมาย

ตามข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 2 การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบการสะกดคำ เขียนความหมายของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 ซึ่งให้นักศึกษาเมื่อนักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ เขาจะจดจำคำศัพท์ใหม่นั้นโดยจินตนาการเป็นภาพหรือวาดเป็นรูปภาพ ภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.63, SD = 0.09 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.00, SD = 0.08 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

ส่วนการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะจำการสะกดคำศัพท์ใหม่นั้นในใจ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.22, SD = 0.09 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.48, SD = 0.11 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

และเมื่อนักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ โดยเขาจะเขียนคำศัพท์ใหม่นั้นในบัตรคำและเขียนความหมายหรือรายละเอียดต่างๆที่ด้านหลังของบัตรคำใจ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

= 2.33, SD = 0.13 อยู่ในระดับ 2 (แทบไม่เคยทำ) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.50, SD = 0.13 อยู่ในระดับ 2 (แทบไม่เคยทำ)

อย่างไรก็ตามการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ โดยนักศึกษาจะทบทวนบ่อยๆ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.75, SD = 0.16 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)=3.35,SD= 0.13 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.ฉันอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนาที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษหลายครั้งจนกว่าฉันจะเข้าใจ	อังกฤษ	8	17	21	10	4	3.25	0.16	60
	ญี่ปุ่น	13	21	19	7	0	3.67	0.14	60
2.ฉันอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	อังกฤษ	13	11	20	10	6	3.25	0.18	60
	ญี่ปุ่น	17	14	19	6	4	3.56	0.12	60
3.ฉันอ่านบทความในครั้งแรกอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ จากนั้นฉันจะกลับมาอ่านอีกครั้งอย่างละเอียดถี่ถ้วนขึ้น	อังกฤษ	4	13	28	8	7	2.98	0.08	60
	ญี่ปุ่น	6	21	20	10	3	3.28	0.11	60
4.ฉันพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาด้วยตัวฉันเอง แม้ว่าฉันต้องทบทวนความเข้าใจโดยใช้พื้นฐานข้อมูลใหม่ก็ตาม	อังกฤษ	2	16	19	16	7	2.83	0.11	60
	ญี่ปุ่น	7	26	13	11	3	3.38	0.10	60
5.ฉันพยายามหาวิธีที่จะทำให้ฉันเป็นผู้เรียนภาษาที่ดีขึ้นโดยการอ่านหนังสือ,บทความ หรือแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้	อังกฤษ	7	15	22	11	5	3.13	0.12	60
	ญี่ปุ่น	8	22	19	8	3	3.40	0.14	60

6.ฉันกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะได้อย่างชัดเจน เช่น ในทักษะการอ่าน ฉันจะอ่านเพื่อหาใจความทั่วไป หรือ หาข้อเท็จจริงเฉพาะทาง	อังกฤษ	1	16	17	15	11	2.68	0.11	60
	ญี่ปุ่น	3	21	18	11	7	2.83	0.12	60

ตารางที่ 3 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบทักษะการอ่าน

จากตารางที่ 3 ในเรื่องของการอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนาของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 4 ภาษาญี่ปุ่นหลายครั้งจนกว่าจะเข้าใจสำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.25$, SD = 0.16 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.67$, SD = 0.14 อยู่ในระดับ 4 (ทำเป็นปกติ) แต่การอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิงสำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.25$, SD = 0.18 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.56$, SD = 0.12 อยู่ในระดับ 4 (ทำเป็นปกติ)

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าการอ่านข้อความในครั้งแรกอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ จากนั้นนักศึกษาจะกลับมาอ่านอีกครั้งอย่างละเอียดถี่ถ้วนขึ้น สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 2.98$, SD = 0.08 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.28$, SD = 0.11 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

ส่วนการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาด้วยตัวนักศึกษาเอง แม้ว่านักศึกษาต้องทบทวนความเข้าใจโดยใช้พื้นฐานข้อมูลใหม่ก็ตาม สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 2.83$, SD = 0.11 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.38$, SD = 0.10 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

ในเรื่องความพยายามที่จะหาวิธีที่จะทำให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนภาษาที่ดีขึ้นโดยการอ่านหนังสือ, บทความหรือแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.13$, SD = 0.12 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.40$, SD = 0.14 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

แต่ในเรื่องของการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะได้อย่างชัดเจน เช่น ในทักษะการอ่าน อ่านเพื่อหาใจความทั่วไป หรือ หาข้อเท็จจริงเฉพาะทาง สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 2.68$, SD = 0.11 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 2.83$, SD = 0.12 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการฟัง

รายการ	ภาษา	รายงาน					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.ฉันดูรายการทางโทรทัศน์,ภาพยนตร์หรือฟังวิทยุเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ	อังกฤษ	17	14	15	11	3	3.52	0.09	60
	ญี่ปุ่น	23	14	14	7	2	3.82	0.13	60
2.ฉันจะเก็บรายละเอียดปลีกย่อยได้จากสิ่งที่ฉันฟังหรืออ่าน	อังกฤษ	5	9	25	13	8	2.83	0.13	60
	ญี่ปุ่น	7	18	20	10	5	3.15	0.13	60
3.ฉันพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ฉันได้ยินหรืออ่านโดยไม่แปลเป็นภาษาไทยแบบคำต่อคำ	อังกฤษ	5	13	18	17	7	2.87	0.09	60
	ญี่ปุ่น	9	18	18	12	3	3.30	0.13	60

ตารางที่ 4 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบทักษะการอ่านและการฟัง

จากตารางที่ 4 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบทักษะการอ่านและการฟัง ของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 นักศึกษาดูรายการทางโทรทัศน์, ภาพยนตร์หรือฟังวิทยุเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.09$ อยู่ในระดับ 4 (ทำเป็นปกติ) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 4 (ทำเป็นปกติ) ส่วนการเก็บรายละเอียดปลีกย่อยได้จากสิ่งที่ฟังหรืออ่าน สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) และนักศึกษาพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ฉันได้ยินหรืออ่านโดยไม่แปลเป็นภาษาไทยแบบคำต่อคำ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.09$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.30$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.ฉันมีส่วนร่วมและฝึกฝนการพูดภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน	อังกฤษ	5	10	28	11	6	2.95	0.15	60
	ญี่ปุ่น	11	18	21	7	3	3.45	0.13	60
2.ฉันเรียนภาษากับคนอื่นๆ เพื่อการฝึกฝน, ทบทวน หรือแบ่งปันข้อมูลกัน	อังกฤษ	6	19	18	11	6	3.13	0.14	60
	ญี่ปุ่น	10	16	21	9	4	3.32	0.10	60

ตารางที่ 5 การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด

จากตารางที่ 5 การเรียนรู้ด้านทักษะการพูดของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 ในเรื่องการมีส่วนร่วมและฝึกฝนการพูดภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 2.95, SD = 0.15 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 3.45, SD = 0.13 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) ส่วนการเรียนภาษากับคนอื่นๆ เพื่อการฝึกฝน, ทบทวน หรือแบ่งปันข้อมูลกัน สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 3.13, SD = 0.14 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 3.32, SD = 0.10 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

วิเคราะห์การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.ฉันจะจดเนื้อหาโดยย่อเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ	อังกฤษ	1	10	18	22	9	2.53	0.13	60
	ญี่ปุ่น	6	15	16	15	8	2.93	0.04	60
2.ฉันหาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	อังกฤษ	2	16	15	18	9	2.73	0.10	60
	ญี่ปุ่น	3	21	20	9	7	3.07	0.07	60

ตารางที่ 6 การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน

จากตารางที่ 6 การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 นักศึกษาจะจดเนื้อหาโดยย่อเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.53$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.04$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับการหาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.10$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.07$, $SD = 0.07$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

วิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ด้านทักษะด้านต่างๆ

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
20. จัดสภาพแวดล้อมรอบตัวใหม่เพื่อทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สภาพแวดล้อมที่สงบและสะดวก	อังกฤษ	9	16	20	7	8	3.18	0.09	60
	ญี่ปุ่น	12	20	18	4	6	3.47	0.13	60

ตารางที่ 7 สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ด้านทักษะด้านต่างๆ

จากตาราง ที่ 7 สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ด้านทักษะด้านต่างๆ ของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นปี 3 นักศึกษาจัดสภาพแวดล้อมรอบตัวใหม่เพื่อทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สภาพแวดล้อมที่สงบและสะดวก สำหรับภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.09$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.13$ อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว)

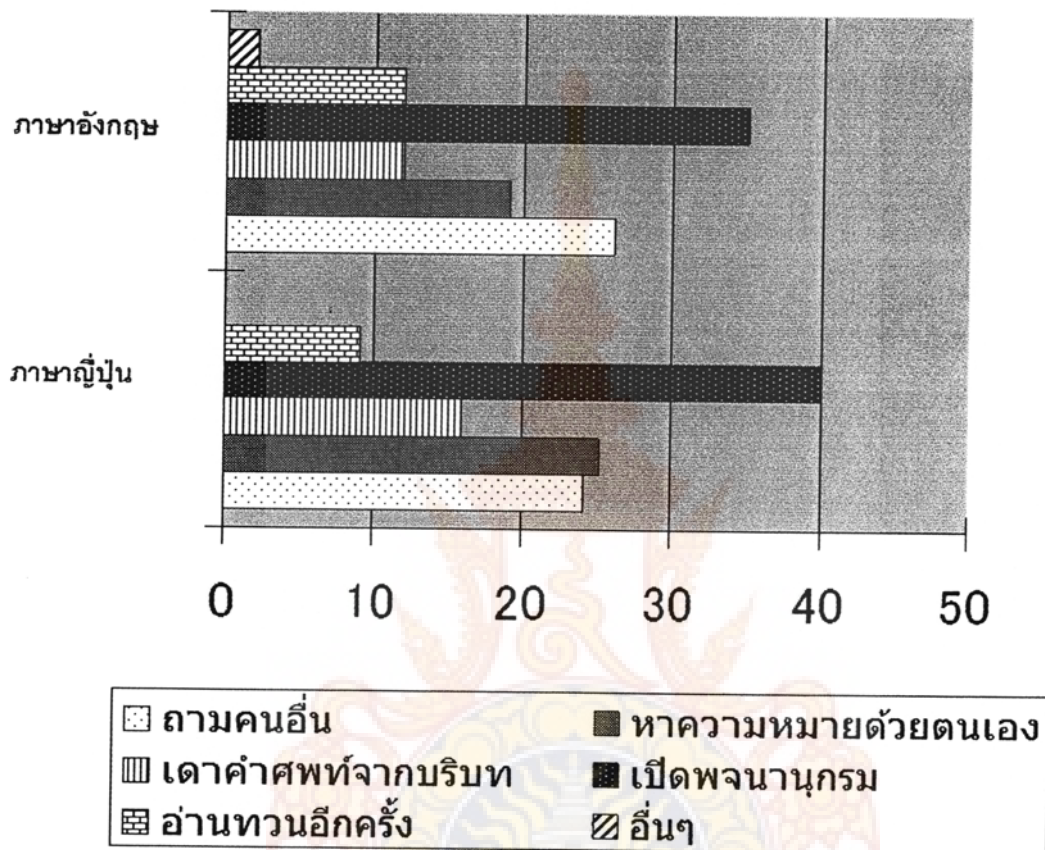
จากผลการวิเคราะห์การเรียนรู้ภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นโดยภาพรวมของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 ซึ่งให้เห็นว่าภาษาอังกฤษได้ค่าเฉลี่ยรวม (X รวม) = 2.87, SD รวม = 0.03 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) คิดเป็นร้อยละ 57.4 ของระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งหมด

สำหรับภาษาญี่ปุ่นได้ค่าเฉลี่ยรวม (X รวม) = 3.35, SD รวม = 0.13 อยู่ในระดับ 3 (ทำเป็นครั้งคราว) คิดเป็นร้อยละ 67 ของระดับการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

4.2.1.เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น

4.2.2 เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น

จากข้อมูลในตารางที่ 8 ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ของภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น จะเห็นว่าเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาจะถามคนอื่น มีจำนวน 24 คน คิดเป็นจำนวน 40% นักศึกษาที่ใช้วิธีหาความหมายด้วยตนเองมี จำนวน 25 คน คิดเป็นจำนวน 67% นักศึกษาที่ใช้กลยุทธ์การเดาคำศัพท์จากบริบท มีจำนวน 16 คน คิดเป็นจำนวน 26.67% นักศึกษาที่ใช้วิธีเปิดพจนานุกรม มีจำนวน 40 คน คิดเป็นจำนวน 68.67% นักศึกษาที่ใช้วิธีอ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นจำนวน 15% และใช้วิธีอื่นๆ จำนวน 0 คน คิดเป็นจำนวน 0% ดังนั้นการใช้วิธีการหาความหมายด้วยตนเองในภาษาญี่ปุ่น จึงมีมากกว่ากระบวนการเรียนรู้อื่นๆ

และจะเห็นว่าเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะถามคนอื่น มีจำนวน 26 คน คิดเป็นจำนวน 43.33% นักศึกษาที่ใช้วิธีหาความหมายด้วยตนเองมี จำนวน 19 คน คิดเป็นจำนวน 31.67% นักศึกษาที่ใช้กลยุทธ์เดาคำศัพท์จากบริบท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นจำนวน 20% นักศึกษาที่ใช้วิธีเปิดพจนานุกรม มีจำนวน 35 คน คิดเป็นจำนวน 58.33% นักศึกษาที่ใช้วิธีอ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นจำนวน 20% และใช้วิธีอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นจำนวน 3.33% ดังนั้นจะพบว่าเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะถามคนอื่นเป็นวิธีของกระบวนการเรียนรู้ที่มากกว่าวิธีอื่น

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น

ข้อมูลจากกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น ซึ่งนักศึกษาคิดว่าสามารถช่วยในกระบวนการเรียนรู้ได้ ซึ่งมีหลายวิธีเช่นการ เรียนผ่านสื่อทางโทรทัศน์ เช่น ภาพยนตร์ การ์ตูน สารคดี เกมส์ ทีวี ฯลฯ โดยเฉพาะการดูภาพยนตร์ ดูละครที่เป็นภาษาของเจ้าของภาษา เพื่อจะได้รู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องและรู้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันนอกเหนือจากตำราเรียน นอกจากนั้นยังมีการเรียนผ่านสื่อ Online ทาง Internet เช่น YouTube เพื่อฝึกภาษา การฟังเพลงภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง แม้กระทั่งฝึกพูดกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูด

การจับกลุ่มสนทนากับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กันเพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนก็นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ แม้กระทั่งการพยายามท่องคำศัพท์ ทำความเข้าใจกับไวยากรณ์ภาษา ถ้าไม่เข้าใจก็ถามผู้รู้ การเปิดพจนานุกรมในขณะที่อ่าน การฝึกการอ่านโดยเริ่มจากอ่านนิทานหรือบทความง่ายๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่านแล้วจึงพัฒนาไปอ่านเรื่องที่ยากกว่าเดิมถ้าอ่านไม่เข้าใจก็อ่านทบทวนอีกหลายรอบ และอาจใช้วิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท การทบทวนหรือสรุปเนื้อหาที่เรียน ในสิ่งที่เรียนมามากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้ง บางครั้งก็ไปหาผู้รู้ให้ช่วยอธิบายสิ่งที่ยังไม่เข้าใจได้เช่นกัน

ดังนั้นจากข้อมูลข้างบนพบว่ากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น ซึ่งนักศึกษาคิดว่าสามารถช่วยในกระบวนการเรียนรู้ได้มี ทั้งหมด 3 ทักษะ คือ ทักษะการอ่าน การฟังจากสื่อออนไลน์ การพูดกับเจ้าของภาษา การสอบถามผู้รู้เพื่อทวนความเข้าใจ และมีนัยสำคัญว่านักศึกษาไม่ได้กล่าวถึงทักษะเขียนเลย

4.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง มา 2 กลุ่ม ๆ 5 คน รวม 10 คน กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยจะเลือกจากประชากรที่คะแนนสูงสุดทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น กลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยจะเลือกจากประชากรที่คะแนนต่ำสุดทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม นี้อ่านบทความ 2 เรื่อง เรื่องที่ 1 เป็นภาษาญี่ปุ่นและเรื่องที่ 2 เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 เรื่องจะเป็นเรื่องที่มีเนื้อหา ยากง่าย พอๆกัน ต่อมาผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากสิ้นสุดการอ่านแล้ว (ตัวอย่างบทความทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น อยู่ที่ Appendix) ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่น ปี 3 พบว่า ถ้า นักศึกษามีปัญหาในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะเปิดพจนานุกรมจาก Smart phone และบางคนเปิดคำศัพท์จากพจนานุกรม English into Thai ถามเพื่อน ใช้วิธีการเดาเทียบเคียงจากคำศัพท์ ใกล้เคียง หรือเดาจากรูปภาพ เป็นต้น

สำหรับเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษนั้นมีความยาก ปานกลาง ได้รู้คำศัพท์เกี่ยวกับเกี่ยวกับ จักรยาน แต่โครงสร้างประโยคบางครั้งก็ยาก ถ้าเป็นภาษาญี่ปุ่นน่าจะดีกว่าแต่บางตอนก็ง่าย นักศึกษาบางคนบอกว่ารู้สึกว่ายากมาก มีศัพท์เฉพาะ แต่ได้ฝึกแปลเกี่ยวกับจักรยาน แต่มีส่วนน้อยตอบ ว่าไม่ยาก พอเดาได้ ส่วนเวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้กำลังพอดี ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ คือ บทความน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพราะใกล้ตัวเรา และเป็นช่วงเวลาใกล้สอบกลางภาคเรียน

4.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น

จากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่น ปี 3 พบว่า ถ้า นักศึกษามีปัญหาในการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาจะเปิดพจนานุกรมจาก Smart phone ถามเพื่อน ใช้วิธีการเดาเทียบเคียงจากคำศัพท์ใกล้เคียง หรือเดาจากรูปภาพ เป็นต้น

สำหรับเนื้อหาบทความภาษาญี่ปุ่นนั้นมีความยากมาก เพราะคันจิบางตัวไม่รู้จัก และหาไม่ เจอ มีตัวคันจิที่นำมาผสมกันเยอะมาก คันจิของยาก คำศัพท์บางคำหาไม่เจอ มีนักศึกษาบางคนเท่านั้นที่ บอกว่ายากปานกลาง ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ คือนักศึกษาจะมีความกังวลเพราะใกล้สอบกลางภาคเรียน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากการอ่านบทความทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ พบว่าถ้านักศึกษามีปัญหาในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะแก้ปัญหาโดยการเปิดพจนานุกรมจาก Smart phone และเปิดคำศัพท์จากพจนานุกรม English into Thai ตามเพื่อน ใช้วิธีการเดาเทียบเคียงจากคำศัพท์ใกล้เคียง หรือเดาจากรูปภาพ เป็นต้น ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันมาก สำหรับเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษนั้นมีความยาก ปานกลาง ส่วนเนื้อหาบทความภาษาญี่ปุ่นนั้นมีความยากมาก ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ คือนักศึกษาจะมีความกังวลเพราะใกล้สอบกลางภาคเรียน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลของข้อมูลที่ได้มาจาก แบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจะถูกอภิปรายผลและจะถูกนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยคือ เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ มีกระบวนการและผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ในความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ มีความเหมือนและความแตกต่างกันดังนี้

ในด้านข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เพศชาย 11 คน (18.33%) และเพศหญิง 49 คน (81.67%) นักศึกษาหญิงมีจำนวนมากกว่า ตามที่รายงานการศึกษา คนงานหญิงที่เก่งในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มากขึ้นกว่าเพศชาย นอกจากนี้สถิติเพศหญิงผลิตผลิตไปกับทักษะการเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้นกว่าเพศชาย กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองที่จะถูกใช้โดยผู้เรียนภาษาอยู่

ความเหมือนกันของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ	ความต่างกันของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ	หมายเหตุ
ด้านทักษะคำศัพท์ 1.เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ เขาจะจดจำคำศัพท์ใหม่นั้นโดยจินตนาการเป็นภาพหรือวาดเป็นรูปภาพ นักศึกษา	-	การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ของทั้งสองภาษาไม่มีความแตกต่างกันเลย กล่าวคือ นักศึกษาจะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เป็นครั้งคราวเท่านั้น

จะทำเป็นครั้งคราวทั้งสองภาษา 2. เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ โดยเขาจะเขียนคำศัพท์ใหม่นั้นในบัตรคำและเขียนความหมายหรือรายละเอียดต่างๆ ที่ด้านหลังของบัตรคำใจ นักศึกษาแทบไม่เคยทำทั้งสองภาษา ด้านทักษะการอ่าน 1. การอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนานักศึกษาจะทำเป็นครั้งคราว 2. การอ่านข้อความในครั้งแรกอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญนักศึกษาคือจะทำเป็นครั้งคราวทั้งสองภาษา 3. ความพยายามที่จะหาวิธีที่จะเป็นผู้เรียนภาษาที่ดีขึ้นโดยการอ่านหนังสือ, บทความ หรือแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ นักศึกษาจะทำเป็นครั้งคราวทั้งสองภาษา 4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะได้อย่างชัดเจน เช่น ในทักษะการอ่าน อ่านเพื่อหาใจความทั่วไป หรือ หาข้อเท็จจริงเฉพาะทาง นักศึกษาจะทำเป็นครั้งคราวทั้งสองภาษา ด้านทักษะการอ่านและการฟัง 1. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบทักษะการอ่านและการฟัง นักศึกษาดู	การอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนานักศึกษาจะทำเป็นปกติ	Neil Naiman et al (1978) และของ Marjorie Wesche (1979) กล่าวว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะนำกลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีความหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนไปใช้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจจะทวนคำศัพท์นั้นเงียบๆด้วยตัวเอง เมื่อ ผู้เรียนก็หาโอกาสทุกๆครั้งที่มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ยกตัวอย่างเช่น การหาข้อมูลติดต่อ การฟังวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์
--	--	--

รายการทางโทรทัศน์, ภาพยนตร์หรือฟังวิทยุเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะทำเป็นปกติทั้งสองภาษา 2. ส่วนการเก็บรายละเอียดปลีกย่อยได้จากสิ่งที่ฟังหรืออ่าน นักศึกษาจะทำเป็นปกติทั้งสองภาษา ด้านทักษะการพูด 1. การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด นักศึกษาจะทำการครั้งคราวทั้งสองภาษา 2. การเรียนภาษากับคนอื่นๆ เพื่อการฝึกฝน, ทบทวน หรือแบ่งปันข้อมูลกันนัก นักศึกษาจะทำการครั้งคราวทั้งสองภาษา ด้านทักษะการเขียน 1. เรียนรู้ด้านทักษะการเขียน นักศึกษาจะจดเนื้อหาโดยย่อเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะทำการครั้งคราว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ 1. การเรียนรู้ภาษาด้านต่างๆ นักศึกษาจัดสภาพแวดล้อมรอบตัวใหม่เพื่อทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สภาพแวดล้อมที่สงบและสะดวกนักศึกษาจะทำการครั้งคราว 2. การเรียนผ่านสื่อ Online ทาง Internet เช่น YouTube เพื่อฝึกภาษา 3. การฝึกพูดกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ เพื่อพัฒนา		ในส่วนของทักษะการพูด Neil Naiman et al (1978) และของ Marjorie Wesche (1979) ยังได้กล่าวว่า เมื่อเขาได้ยินการออกเสียงนั้นจากครูผู้สอนหรือจากนักศึกษาคนอื่นๆ เมื่อครูตั้งคำถามถามนักศึกษาคนอื่นๆ เขาก็จะคิดตอบคำถามด้วยตัวเองและเปรียบเทียบกับคำตอบที่เป็นที่ยอมรับจากครู เมื่อเขาเกิดการเรียนรู้หรือได้สนทนา เขาก็จะพยายามที่จะแยกแยะบทบาทของภาษาต่างประเทศ และตั้งใจจดจ่อกับความหมายของภาษาที่เขาใช้ ผู้เรียนจะใช้โอกาสเข้าไปดูบทเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับบทเรียนกับนักศึกษาคนอื่นๆ
--	--	---

ทักษะการพูด		ในด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนของนักศึกษาเช่น การเรียนรู้นอกห้องเรียน ผู้เรียนก็หาโอกาสทุกๆครั้งที่มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ยกตัวอย่างเช่น การหาข้อมูลติดต่อ การฟังวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์
-------------	--	--

จากการศึกษาพบว่าความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันเลย แต่มีนัยสำคัญการอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนา นักศึกษาจะอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนาในภาษาญี่ปุ่นมากกว่าหรือบ่อยกว่าภาษาอังกฤษ

นอกจากการจับกลุ่มสนทนากับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กันเพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนก็นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ แม้กระทั่งการพยายามท่องคำศัพท์ ทำความเข้าใจกับไวยากรณ์ภาษา ถ้าไม่เข้าใจก็ถามผู้รู้ การเปิดพจนานุกรมในขณะที่อ่าน Oxford (1990) กล่าวว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์เหล่านี้เป็นเทคนิคที่ใช้ในการปรับปรุงหรือส่งเสริมการเรียนรู้ของภาษาโดยใช้การจำหรือพจนานุกรม เป็นวิธีที่จะจำในสิ่งที่เรียนรู้โดยการเชื่อมโยงจากรูปภาพ หรือวัตถุที่สามารถจะจำได้ พจนานุกรมสามารถใช้ในการค้นหาความหมายและการออกเสียงของคำใหม่ของภาษาใหม่

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่นก็แทบจะไม่มี ความแตกต่างกันเลยกัน ตามสาเหตุดังต่อไปนี้

1. การที่นักศึกษาใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในโลกสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter หรือการส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือ เช่น WhatsApp, Line YouTube หรือแม้กระทั่งการใช้พจนานุกรมออนไลน์ นักศึกษาสามารถค้นคว้าเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ได้ในทันที

2. นักศึกษาจะใช้ทั้งกลยุทธ์ทางตรงและทางอ้อมในการเรียนทั้งสองภาษา กลยุทธ์ทางตรงเช่น สอบถามจากเพื่อน ผู้รู้เช่นอาจารย์ และจากเจ้าของภาษาเป็นต้น ส่วนกลยุทธ์ทางอ้อม เช่น การฟังจากสื่อออนไลน์ การอ่านข้อมูลจากสื่อออนไลน์

3. ในเรื่องของกลวิธีทางอารมณ์ (Effective strategies) นั้นก็สังเกตได้ว่านักศึกษาก็นำวิธีนี้มาใช้ด้วย จากการที่เราจำลองสถานที่วิจัยนั้นให้เสมือนบ้านหรือห้องที่นักศึกษาใช้ นักศึกษาสามารถอ่านบทความทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นเหมือนอ่านที่บ้าน ให้เสมือนเวลาที่นักศึกษาใช้จริงในชีวิตประจำวัน เลยทำให้ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักศึกษาหลายคนเมื่อเจอบทความยากๆ ก็จะมีการใช้วิธีต่างๆ เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นเปิดเพลง หรือนั่งจับกลุ่ม ฯลฯ ดังนั้นอาจจะสรุปได้ว่ากลยุทธ์ที่สัมพันธ์กับทางด้านอารมณ์ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

4) นอกจากนั้นแล้ว นักศึกษายังมีการร่วมมือกันปฏิบัติงานกับเพื่อน การนั่งเป็นกลุ่ม ช่วยกันหาความหมาย หรือแม้แต่การถามเพื่อน ซึ่งเป็นกลยุทธ์ทางสังคม ซึ่งไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษาอังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่นก็ตามนักศึกษาก็ใช้กลยุทธ์ทางสังคมทั้งคู่ ดังนั้น ผู้วิจัยสามารถกล่าวได้ว่า กลยุทธ์ทางสังคมในด้านการร่วมมือกับผู้อื่นนั้นเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญในการเรียนภาษา

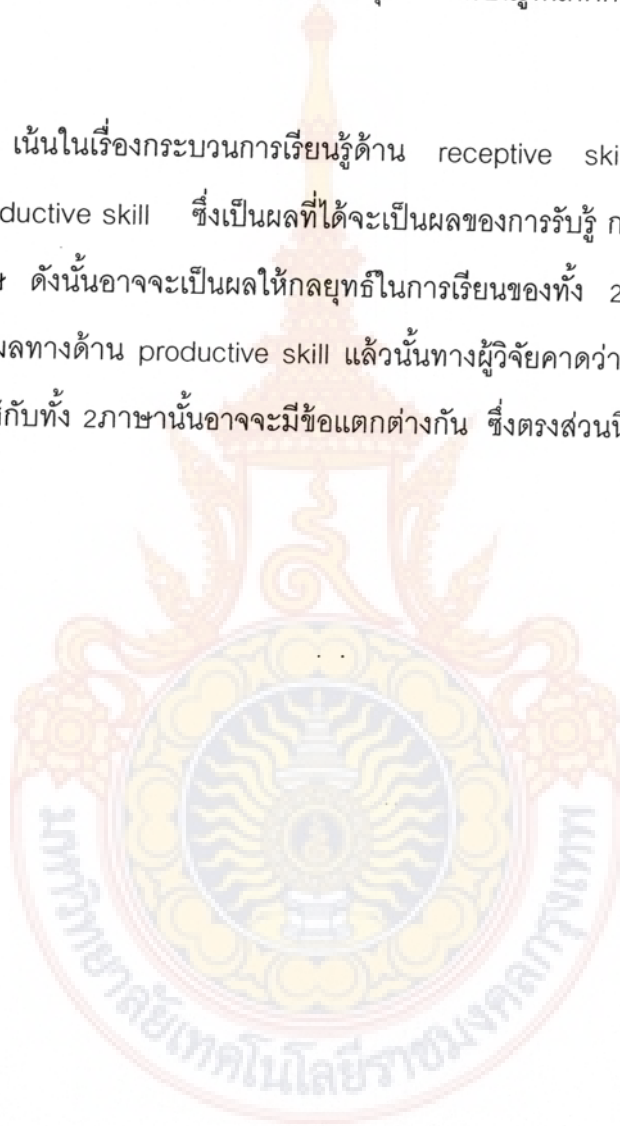
5) งานวิจัยชิ้นนี้ เน้นในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ด้าน receptive skill ไม่ได้เน้นในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ด้านในทาง productive skill ซึ่งเป็นผลที่ได้จะเป็นผลของการรับรู้ การเรียนรู้ เหมือนกันทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ดังนั้น อาจจะเป็นผลให้กลยุทธ์ในการเรียนของทั้ง 2 ภาษาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่หากเป็นการวัดผลทางด้าน productive skill แล้วนั้นทางผู้วิจัยคาดว่า กลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้กับทั้ง 2 ภาษานั้นอาจจะมีข้อแตกต่างกันได้

6) กลยุทธ์ในการเรียนรู้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกันนัก ตามเหตุผลข้างต้น ดังนั้นจึงมีนัยสำคัญว่า การเรียนรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาตนเอง เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาสเปน ภาษารัสเซีย หรือแม้กระทั่งภาษาในกลุ่มอาเซียน ผู้เรียนก็อาจจะมีกลยุทธ์ในการเรียนไม่แตกต่างกันนัก

ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ทางผู้วิจัยเห็นว่ากลยุทธ์ทางด้านอารมณ์เป็นส่วนที่สำคัญในการเรียนภาษาดังนั้น ผู้ที่สอนภาษาไม่ควรที่จะกดดันนักศึกษาเกินไป ควรจัดบรรยากาศหรือสภาพทางด้านต่างๆในการเรียนให้ผ่อนคลาย เพื่อให้การเรียนภาษาของนักศึกษาได้ผลดีมากขึ้น นอกจากนั้นแล้ว อีกกลยุทธ์หนึ่งที่สำคัญมากก็คือกลยุทธ์ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม การจัดกลุ่มเรียนรู้ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ จะเป็นการช่วยเอื้อต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้ในการเรียนทั้ง 2 ภาษา อีกด้วย

งานวิจัยชิ้นนี้ เน้นในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ด้าน receptive skill ไม่ได้ เน้นในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ด้าน productive skill ซึ่งเป็นผลที่ได้จะเป็นผลของการรับรู้ การเรียนรู้ เหมือนกันทั้ง ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจจะเป็นผลให้กลยุทธ์ในการเรียนของทั้ง 2 ภาษาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่หากเป็นการวัดผลทางด้าน productive skill แล้วนั้นทางผู้วิจัยคาดว่า มีความเป็นไปได้ที่กลยุทธ์ในการเรียนที่นักศึกษาใช้กับทั้ง 2 ภาษานั้นอาจจะมีข้อแตกต่างกัน ซึ่งตรงส่วนนี้เป็นอีกส่วนที่น่าสนใจที่จะเป็นงานวิจัยชิ้นต่อไป

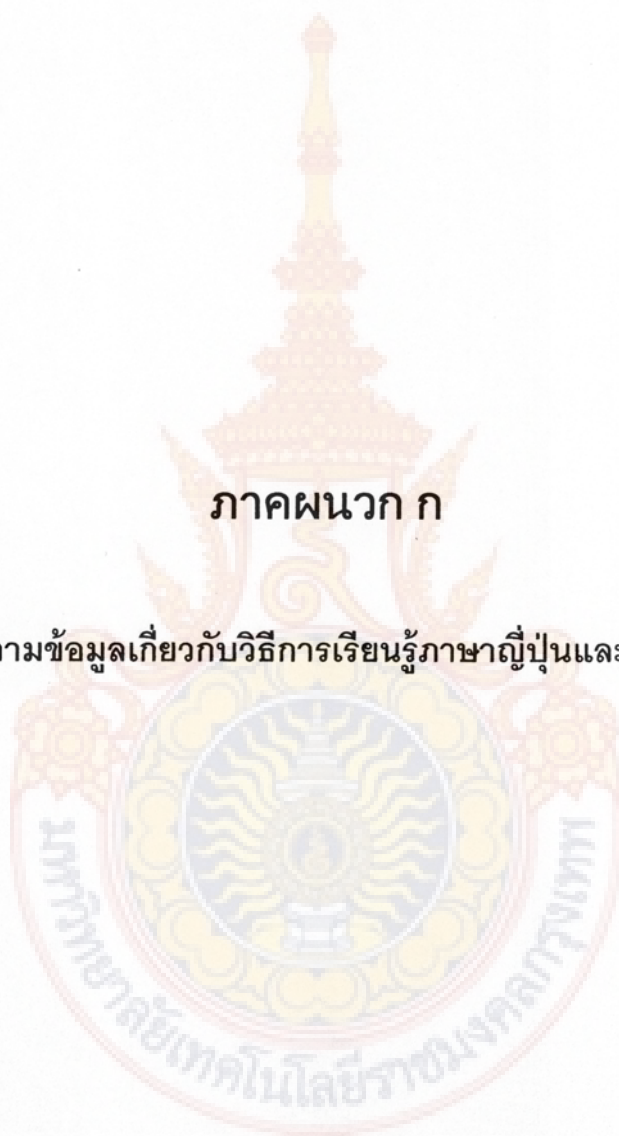

เอกสารอ้างอิง

- [1] Dickenson, L.(1987). Self-instruction in language learning. Cambridge University Press.
- [2] Green, J.M. & Oxford R. (1995). "A closer look at learning strategies, L2 proficiency and gender". TESOL Quarterly, 29, 261-297.
- [3] Oxford R. (1990). "Use of language learning strategies: A synthesis of studies with Implication for strategies training." System, 17, 1-13.
- [4] O' Malley, J.M., & Chamot, A.U. (1990). Language strategies in second language acquisition. Cambridge University Press.
- [5] Rubin, J. (1975). "What the good language learner can teach us." TESOL Quarterly, 9, 41- 45.
- [6] Rubin, J. (1981). "Study of cognitive process in second language learning." TESOL Quarterly, 2,117-131.
- [7] Stern, H.H., (1990). Fundamental concept to language teaching. Oxford University Press.
Oxford cited in Bialystok, p.3.
- [8] Watanabe, Y, (1990). "External variable affective language learning strategies of Japanese EFL learners. "In: Green, J., Oxford, R., a closer look at learning strategies, L2 proficiency, and gender, TESOL Quarterly, 29, 261-297.

ภาคผนวก ก

สรุปผลแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 1 1. มีผู้ตอบแบบสอบถาม 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 11 คน (18.33%) และเพศหญิง 49 คน (81.67%)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 18-20 ปี มีจำนวน 2 คน (3.33%) และที่มีอายุระหว่าง 20-22 ปี มีจำนวน 58 คน

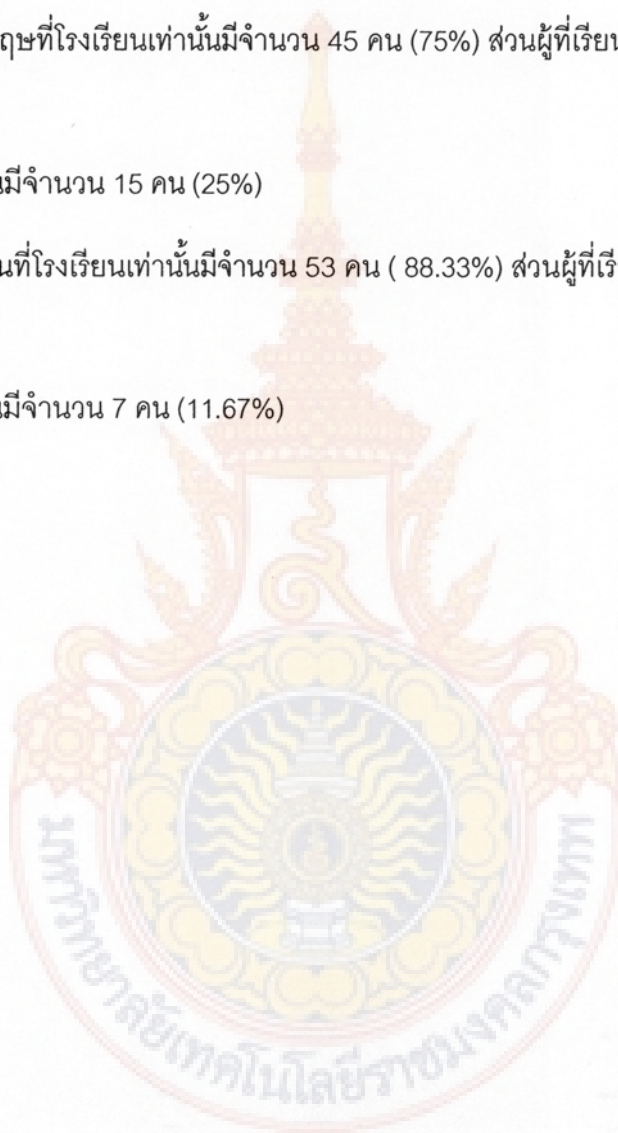
(96.67%) ส่วนอายุมากกว่า 22 ปี ไม่มี (0%)

3. ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเท่านั้นมีจำนวน 45 คน (75%) ส่วนผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษทั้งที่โรงเรียนและสถาบัน

ภาษานอกโรงเรียนมีจำนวน 15 คน (25%)

4. ผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนเท่านั้นมีจำนวน 53 คน (88.33%) ส่วนผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นทั้งที่โรงเรียนและสถาบัน

ภาษานอกโรงเรียนมีจำนวน 7 คน (11.67%)

ส่วนที่2 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษของผู้ทำแบบทดสอบสรุปได้ดังตาราง

(หมายเหตุ : ระดับ1 = ไม่เคยทำ, ระดับ2 = แทบไม่เคยทำ, ระดับ3 = ทำเป็นครั้งคราว, ระดับ4 = ทำเป็นปกติ,

ระดับ5 = ทำบ่อยที่สุด)

(ค่าคะแนนเฉลี่ย 0-1.5 = อยู่ระดับ1, 1.51-2.50 = ระดับ2, 2.51-3.50 = ระดับ3, 3.51-4.5 = ระดับ4, 4.51-5.00 = ระดับ5)

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean ($\bar{X}$)	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
1.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นใส่ลงในประโยคเพื่อให้ฉันจดจำได้	อังกฤษ	4	7	32	13	4	2.90	0.19	60
	ญี่ปุ่น	4	21	30	4	1	3.38	0.21	60
2.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นไว้ในกลุ่มคำต่างๆ ที่มีความคล้ายกัน เช่น กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเสื้อผ้าหรือกลุ่มคำนามที่เกี่ยวกับผู้หญิง	อังกฤษ	1	10	17	24	8	2.53	0.15	60
	ญี่ปุ่น	3	17	21	15	4	3.00	0.13	60
3.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะนำคำศัพท์ใหม่นั้นเชื่อมประโยคกับคำศัพท์อื่นที่มีการออกเสียงคล้ายกัน	อังกฤษ	2	11	15	22	10	2.55	0.12	60
	ญี่ปุ่น	4	21	16	15	4	3.10	0.12	60

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean ($\bar{X}$)	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
4.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะจดจำคำศัพท์ใหม่นั้นโดยจินตนาการเป็นภาพหรือวาดเป็นรูปภาพ	อังกฤษ	4	14	13	14	15	2.63	0.09	60
	ญี่ปุ่น	6	20	12	12	10	3.00	0.08	60
5.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษฉันจะจำการสะกดคำศัพท์ใหม่	อังกฤษ	8	18	18	11	5	3.22	0.09	60

นั้นในใจ	ญี่ปุ่น	11	22	15	9	3	3.48	0.11	60
6.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะเขียนคำศัพท์ใหม่นั้นในบัตรคำและเขียนความหมายหรือรายละเอียดต่างๆที่ด้านหลังของบัตรคำ	อังกฤษ	4	4	18	16	18	2.33	0.12	60
	ญี่ปุ่น	3	6	23	14	14	2.50	0.13	60
7.เมื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ ฉันจะทบทวนบ่อยๆ	อังกฤษ	3	8	24	21	4	2.75	0.16	60
	ญี่ปุ่น	9	17	23	8	3	3.35	0.13	60
8.ฉันอ่านเรื่องราวหรือบทสนทนาที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษหลายครั้งจนกว่าฉันจะเข้าใจ	อังกฤษ	8	17	21	10	4	3.25	0.16	60
	ญี่ปุ่น	13	21	19	7	0	3.67	0.14	60
9.ฉันดูรายการทางโทรทัศน์,ภาพยนตร์หรือฟังวิทยุเป็นภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษ	อังกฤษ	17	14	15	11	3	3.52	0.09	60
	ญี่ปุ่น	23	14	14	7	2	3.82	0.13	60
10.ฉันมีส่วนร่วมและฝึกฝนการพูดภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน	อังกฤษ	5	10	28	11	6	2.95	0.15	60
	ญี่ปุ่น	11	18	21	7	3	3.45	0.13	60
รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
11.ฉันอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	อังกฤษ	13	11	20	10	6	3.25	0.18	60
	ญี่ปุ่น	17	14	19	6	4	3.56	0.12	60

[illegible]

รายการ	ภาษา	ระดับการเรียนรู้					Mean $\bar{X}$	SD	Total (คน)
		5	4	3	2	1			
18.ฉันพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะขอ ภาษาด้วยตัวฉันเอง แม้ว่าฉันต้องทบทวน ความเข้าใจโดยใช้พื้นฐานข้อมูลใหม่ก็ตาม	อังกฤษ	2	16	19	16	7	2.83	0.11	60
	ญี่ปุ่น	7	26	13	11	3	3.38	0.10	60
19.ฉันพยายามหาวิธีที่จะทำให้ฉันเป็นผู้เรียน ภาษาที่ดีขึ้นโดยการอ่านหนังสือ,บทความ หรือแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นเกี่ยวกับ วิธีการเรียนรู้	อังกฤษ	7	15	22	11	5	3.13	0.12	60
	ญี่ปุ่น	8	22	19	8	3	3.40	0.14	60
20.ฉันจัดสภาพแวดล้อมรอบตัวใหม่เพื่อให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สภาพแวดล้อมที่สงบและสะดวก	อังกฤษ	9	16	20	7	8	3.18	0.09	60
	ญี่ปุ่น	12	20	18	4	6	3.47	0.13	60
21.ฉันจะเรียงข้อมูลในสมุดบันทึกเพื่อบันทึก ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับภาษา	อังกฤษ	2	12	17	16	13	2.83	0.09	60
	ญี่ปุ่น	6	15	19	10	10	3.47	0.11	60
22.ฉันกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะได้ อย่างชัดเจน เช่น ในทักษะการอ่าน ฉันจะอ่าน เพื่อหาใจความทั่วไป หรือ หาข้อเท็จจริง เฉพาะทาง	อังกฤษ	1	16	17	15	11	2.68	0.11	60
	ญี่ปุ่น	3	21	18	11	7	2.83	0.12	60
23.ฉันเรียนภาษากับคนอื่นๆ เพื่อการฝึกฝน, ทบทวน หรือแบ่งปันข้อมูลกัน	อังกฤษ	6	19	18	11	6	3.13	0.14	60
	ญี่ปุ่น	10	16	21	9	4	3.32	0.10	60

ภาคผนวก ข

บทความภาษาอังกฤษ

The wheel thing

A hundred of the best bikes, some of them unconventional

by SIRINYA WATTANASUKCHAI

To author Zahid Sardar, a bike means freedom simply because it can take you anywhere.

The two-wheeler has not only survived centuries of new inventions that have hit the roads, but also managed to remain popular around the world. Many car manufacturers, including BMW, Porsche and Audi, have also made their own bicycles, in part to show off their cutting-edge technology.

Sardar has compiled 100 contemporary bicycles and a range of accessories in the book. Some are designed with a retro touch. There are race/tour, BMX, mountain, city/utility, as well as folding and innovative bikes, with the best in design and engineering. Some of them are prototypes, but many can be easily found on the streets and in bike shops.

Mini recently introduced its own folding bike with 20-inch wheels to fit in its tiny trunk.

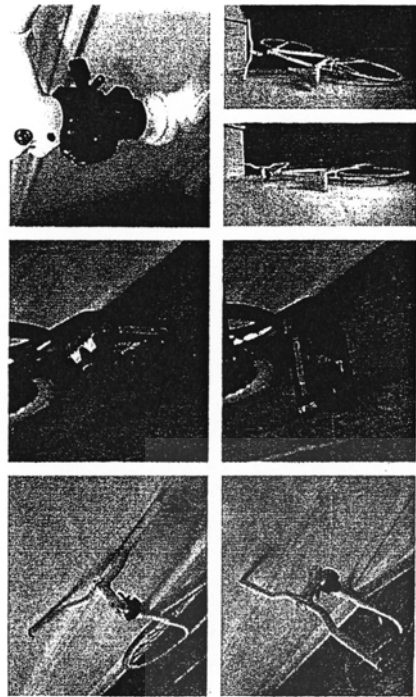
Dutch industrial designer Tjeerd Veenhoven made his lightweight carbon-fibre bike to look like a coarse-finished wooden frame.

Designed by Christine Outram and fellow students at MIT, "Copenhagen Wheel" has a wireless battery and motorised gear system installed at the rear wheel hub. It turns an ordinary bike into an e-bike that helps cyclists ride longer distances.

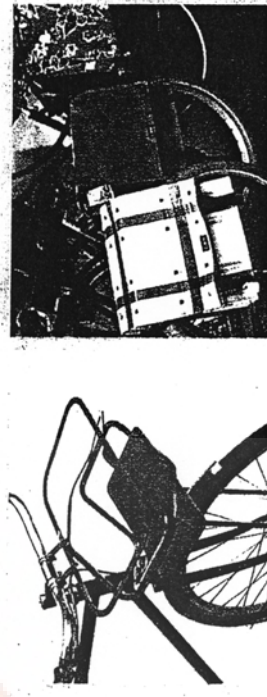
It's interesting that these bikes are not only made from metal; some have wooden or bamboo frames. One wooden-framed vehicle by Sydney-based furniture designer Gary Galego is practical enough, although not for a heavy ride.

The accessories part is even more interesting. Created by designers around the world, these accessories, from baskets to panniers and bike hangers, have been made to suit the modern use of the vehicle.

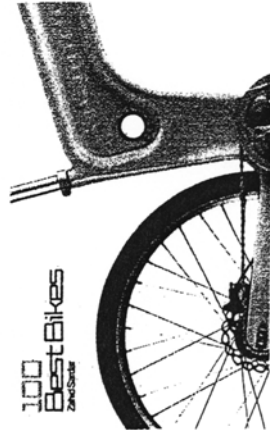
Artist Christopher Bringham created a bike shelf where you could hang your bike and put books on top. Philadelphia-based designers Isaac and

TreeHugger, ThinBike.

Pop-up bicycle basket by Philadelphia-based designers Isaac and Jaime Salm; and saddlebags by Claris in the Netherlands.

100 BEST BIKES

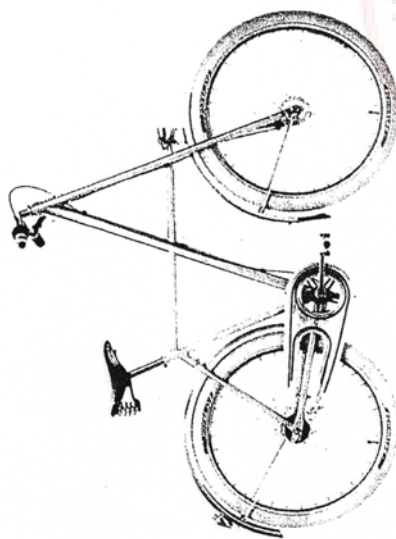
by Zahid Sardar

Laurence King Publishing

ISBN: 978-1-78067-008-9

795 baht

Available at Asia Books

Velorbis, Leikier.

Monty Bicycle, Kamel 231 XXV.

ภาคผนวก ค
บทความภาษาญี่ปุ่น

開催 東京五輪 つかめるか

招致活動が本格化

2020年夏季オリンピック(五輪)の開催を目指す東京都は7日、国際オリンピック委員会(IOC)に詳細な開催計画を提出、9月の開催地決定に向け、五輪招致活動が本格化した。とはいえ東京は、五輪開催の国内支持率が47%と、立候補した3都市中、最低。福島第1原発事故に対する不安も海外では根強く、招致に向けクリアしなければいけない課題は多い。「未来、は、つかめるのか――」。

本命はイスタンブール?

開催地決定まで残り8カ月。現状では「イスラム圏での初開催」を訴えるイスタンブールが本命視されている。イスラム圏では宗教上の戒律を理由に女性のスポーツ参加が進んでいない。そんな中、昨年夏のロンドン五輪には、これまで女性の参加を認めていなかったサウジアラビア、ブルネイ、カタールの3カ国が女性選手を派遣した。イスラム圏でも女性の五輪参加を認める流れが生まれている。イスタンブールでの五輪開催はこの流れに勢いを与えると思われる。開催意義として強い説得力を与えそうだ。しかし、隣国シリアで内戦が続いており、安全面で不安が残るのがマイナス材料だ。マドリードは国内の支持が高いのが強み。昨年5月にIOCが実施した世論調査で3都市の国内支持率はマドリード78%、イスタンブール73%、東京47%。IOCは、今月中にも2度目の支持率調査を行うとみられ、ここでも支持率が低ければ、東京は苦しい立場に置かれる。

IOCに提出した計画で東京都は、豊かな経済力と都市基盤の充実をPRし、「安心、安全、確実な五輪は東京」と訴えた。20年五輪に名乗りを上げていくのは他に、マドリッド(スペイン)とイスタンブール(トルコ)。経済が落ち込むスペイン、都市基盤に不安があるトルコの弱点を念頭に、自らの強みを前面に打ち出した。昨年夏のロンドン五輪が、3度目の開催と新鮮味がなく、にもかかわらず、大会運営能力の高さを評価を得たことも、こうした戦略を採用した理由だ。運営面では「コンパクト」を利点としてアピールしている。全7競技会場のうち28会場を、中央区晴海の選手村から半径8キロ圏内に置き、選手村から約20分以内で移動可能とした。メイン会場の「オ

都市基盤の充実 アピール

リンピックスタジアム」は、新設でなく1964年の東京五輪で使用した国立競技場(新宿区、5万4000人収容)を8万人収容に改築して使用する。原発事故の影響については、競技会場の放射線量の調査結果を公表。地震や津波への備えも示し、十分に安全であることを訴えている。東京五輪招致のスローガンは「Discover Tomorrow(未来をつかもう)」。とはいえ、なぜ東京を開くのか、それがどう未来につながるのかを、示すことができたとは言えない。「五輪より東日本大震災の復興対策が先」という声もあるだけに、国民の支持を得るためには、五輪開催の明確な「理念」を示す必要があるようだ。

1964年の東京五輪開会式。入場行進する日本選手団

【東京五輪】1964年10月に東京で開催された第18回夏季五輪大会。日本選手は「東洋の魔女」と呼ばれた女子バレーボールをはじめ金銀銅メダルを計16個の金メダルを獲得した。開催に当たって東海道新幹線が開通。首都圏道路がつけられるなど、東京の都市としての整備が進んだ。

【日本の五輪招致活動】1964年東京五輪後、日本の夏季五輪の招致は88年大会の全日本2003年大会の大阪、16年大会の東京(いずれも失敗)した。東京招致は五輪開催により日本全体で2兆6000億円の利益が得られると試算し、日本経済の活性化をメットに挙げている。20年五輪の開催地は、今年9月7日のIOC総会で決まる。

【国際オリンピック委員会(IOC)】スポーツを通じて平和に貢献する近代五輪をなめようというフランス人のピエール・ド・クーベルタン男爵の呼びかけで1894年に発足した。本部はスイス・ローザンヌ。96年アテネで第1回の五輪を開催。夏、冬の五輪を開催している。

KEY WORDS

【毎日学生新聞】
15歳のニュース

2013
01 12 Vol.040

毎週土曜日発行
毎日学生新聞編集部
電話:03-3212-3274 ファクス:03-3212-7591
news15@mainichi.co.jp

ニュース予定

- 13日 ●大相撲初場所―27日まで
- 14日 ●成人の日
●全国高校サッカー選手権大会決勝
●テニス・全豪オープン―27日まで
- 15日 ●小正月
- 16日 ●歌会始の儀
●芥川・直木賞発表
- 17日 ●全日本高校女子サッカー選手権大会決勝

何の日だった?

1959年1月14日
タロとジロ生存確認
「南極観測船「宗谷」の一行が、11カ月前に昭和基地に置き去りにしたカラフト犬15匹のうち、タロとジロの生存を確認した。

1995年1月17日

阪神大震災が発生
午前5時46分、兵庫県・淡路島を震源とするマグニチュード7.3の地震が発生。震度7の揺れが神戸や阪神地区の都市部、淡路島を直撃した。死者6434人、負傷者約4万5000人の被害が出た。

今週の一言

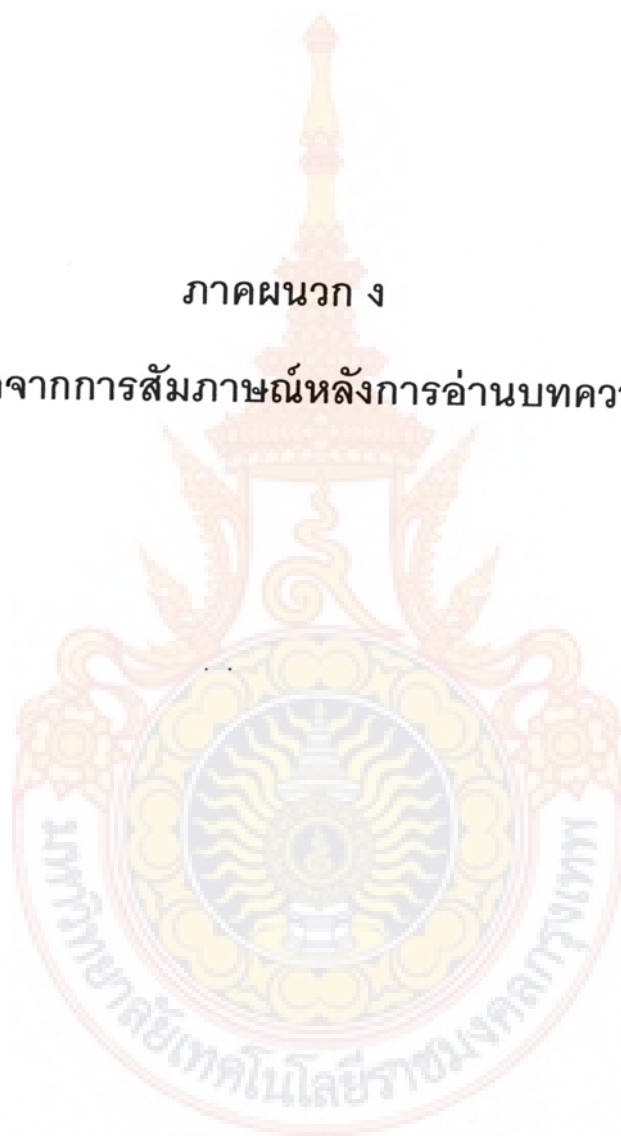
「かっこえって、笑おうぜ!」

●竹田寛行・御所実業高校ラグビー部監督
7日・全国高校ラグビーフットボール大会決勝で敗れ、泣きじゃくる選手たちに向かって(2面に関連記事)

ภาคผนวก ง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หลังการอ่านบทความ

ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 1	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 1
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ ปรีक्षाเพื่อน เปิดพจนานุกรมจาก smart phone	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ไม่ยาก ปานกลาง	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ยากมาก
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ กำลังพอดี	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือ มากไป คำตอบ -
ข้อเสนอแนะอื่นๆ คำศัพท์ในบทความเป็นคำศัพท์เฉพาะ น่าจะให้อ่านที่บ้านได้	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 2	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 2
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone ถามเพื่อน	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ -
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ คำตอบ ไม่ยาก ปานกลาง ถ้าเป็นภาษาญี่ปุ่นน่าจะ ดีกว่า ได้รู้คำศัพท์เกี่ยวกับเกี่ยวกับจักรยาน แต่โครงสร้างประโยคบางครั้ง ก็ยาก	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ -
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อย

คำตอบ กำลังพอดี	หรือมากไป คำตอบ -
ข้อเสนอแนะอื่น ไม่มี	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -

ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 3	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 3
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ ปรีกษาเพื่อน เปิดพจนานุกรมจาก smart phone	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone ปรีกษาเพื่อน บางครั้งลบกเพื่อน
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ รู้สึกว่ายากมาก แต่ได้ฝึกแปลเกี่ยวกับจักรยาน	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ยากง่าย ระดับปานกลาง (ค้นจ้อ่านยาก)
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมาก ไป คำตอบ ปานกลาง กำลังพอดี	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมาก ไป คำตอบ -
ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้ชวนกันอ่านกับเพื่อน ถ้าอ่านคนเดียว น่าเบื่อ	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 4	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 4
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone ถามเพื่อน	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone ถามเพื่อน

คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ปานกลาง ได้รู้คำศัพท์เกี่ยวกับเกี่ยวกับจักรยาน โครงสร้างประโยค บางครั้งก็ยาก แต่บางตอนก็ง่าย	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ มีบางส่วนที่ยากนิดหน่อย
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากเกินไป คำตอบ กำลัง o.k.	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากเกินไป คำตอบ พอดี
ข้อเสนอแนะอื่นๆ ชอบ ที่ได้อ่านเป็นกลุ่มกับเพื่อน	ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 5	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 5
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ ปรีกษาเพื่อน เปิดพจนานุกรมจาก smart phone หาคนเดียว หรือไม่กี่คน	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ -
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ รู้สึกเฉย O.K.	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ -
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ 2 ชั่วโมงก็ O.K.	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อย หรือมากไป คำตอบ -
ข้อเสนอแนะอื่นๆ เนื้อเรื่องดี เพราะเป็นอะไรที่แปลกใหม่ ควรเขียนแปลคำศัพท์ ข้างล่างใต้บทความให้ด้วย	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 6	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 6
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone และเทียบเคียงจาก คำศัพท์ของเรา ถามเพื่อน	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ยาก หมายความว่า เปิดพจนานุกรมเมื่อไรก็ยากเมื่อนั้น รู้สึกว่าทำไมต้องทำ ไม่ค่อยถนัด แต่ก็ทำได้คำศัพท์เพิ่ม	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ยาก

คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ น้อยไป
ข้อเสนอแนะอื่นๆ บทความน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพราะใกล้ตัวเรา	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 7	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 7
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ ปรีक्षाเพื่อน เปิดพจนานุกรมEnglish into Thai ได้จากรูปภาพ	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone และ เทียบเคียงจากคำศัพท์ของเรา ถามเพื่อนและใช้ จินตนาการ
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ค่อนข้างยาก มีศัพท์เฉพาะ ไม่ได้เจอในชีวิตประจำวัน	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ เพราะคันจิบางตัวไม่รู้จัก และหาไม่เจอ
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ 2 ชั่วโมงก็ O.K.	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือ มากไป คำตอบ พอดี
ข้อเสนอแนะอื่นๆ ช่วงนี้ใกล้สอบ รู้สึกกังวลเรื่องสอบมากกว่า	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 8	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 8
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone และหาคำใกล้เคียง	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone

	และถามเพื่อน
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ไม่ยาก พอเข้าใจ	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ยาก เพราะมีตัวคันจิที่นำมาผสมกันเยอะมาก
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ ก็ พอดี	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ น้อยไป
ข้อเสนอแนะอื่นๆใกล้สอบ กังวลเรื่องสอบ บทความน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพราะใกล้ตัวเรา	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 9	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 9
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ ปรึกษาเพื่อน เปิดพจนานุกรมจาก smart phone ดูจากรูปภาพ	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone หาข้อมูลใน Google ปรึกษาเพื่อน
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ ไม่ยาก ปานกลาง รู้ศัพท์เพิ่มขึ้นที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ คิดว่ายาก เพราะคันจิค่อนข้างยากและบางคำหา ในพจนานุกรมไม่เจอเพราะเป็นคำใหม่
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ กำลังพอดี	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ พอดี

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ใกล้สอบ กังวลเรื่องสอบ	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -
ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคนที่ 10	ผลสัมฤทธิ์จากการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาคนที่ 10
คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรมจาก smart phone แล้วมาเรียบเรียง ประโยค เดาจากรูปภาพ ศัพท์บางคำไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	คำถามที่ 1 ถ้ามีปัญหาในขณะแก้ปัญหาอย่างไร คำตอบ เปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน
คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ คำตอบ ไม่ยากเท่าไร แต่น่าจะยากให้คนอื่นเข้าใจ มากกว่า	คำถามที่ 2 เนื้อหาของบทความง่ายหรือยากไหม คำตอบ บทความนี้ค่อนข้างมองยาก คำศัพท์บางคำหาไม่ เจอ
คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อยหรือมากไป คำตอบ 1 ชั่วโมง ครึ่ง น่าจะพอ	คำถามที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมงในการอ่านบทความนี้น้อย หรือมากไป คำตอบ พอดี
ข้อเสนอแนะอื่นๆ กังวลเรื่องสอบมากกว่า	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ – สกุล ผศ. เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล

ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าสาขาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

สถานที่ทำงาน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์

 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

 เลขที่ 2 นางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ – สกุล อาจารย์ลัดดา ชัยศักดิ์เลิศ

ตำแหน่งปัจจุบัน สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

สถานที่ทำงาน สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์

 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

 เลขที่ 2 นางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ

ชื่อ – สกุล อาจารย์สุวิมล นภาพ่องกุล

ตำแหน่งปัจจุบัน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

สถานที่ทำงาน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์

 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

 เลขที่ 2 นางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ